

ÇIKTI!

Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu gerçekleştirildi

“Zindanlar yıkılsın, tutsaklara özgürlük” şiarıyla DHF, ESP ve Partizan tarafından örgütlenen Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu 26-27 Nisan’da İstanbul’da Altunizade’de bulunan Petrol-İş Sendikası’nda gerçekleştirildi!

Çeşitli ülkelerden insan hakları

Brezilya hapishaneleri üzerine Brezilya Halkla Dayanışma Merkezi ile söyleşi/SAYFA 13

savunucuları ve hukukçuların katıldığı sempozyumda tecrit-tretman saldırılarından kadın, LGBTİ, çocuk hapishanelerinde yaşananlara kadar bir dizi konu üzerine konuşuldu. Uluslararası bir dayanışma ağı oluşturulması üzerine de tartışmalar yapıldı.

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 99

Gerçekler devrimcidir!

1-7 Mayıs 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

İkiyüzlülüğün, şark kurnazlığının en “nadide” örneklerinden biri olan AKP ve Başbakan R.T. Erdoğan, yerel seçimlerden bu yana kendine güvenlerini tazelemenin sevincini yaşıyorlar.

Diğer taraftan bu ortam, aleyhine çevrilmekten Cumhurbaşkanlığı meselesini de aradan çıkarmak isteyen Erdoğan’ın ilk imaj yenileme “açılımı”, Ermeni Soykırımının 99. yılında taziye yayınlamak oldu.

Özgür Gelecek’ten

İsyanı sokağa taşıyor!

Merhaba

Galiba neden sokaklarda olduğumuzu ve mücadele ettiğimizi sık sık hatırlamamız gerekiyor. O kadar “şanslıyız” ki, ülkemizde faşizm, kendini hemen her gün “hatırlatıyor”! Geçtiğimiz günlerde bir çocuktan 2 lira “haraç” kesen 2 çocuğa “nitelikli yağma” suçundan 10 ila 15 yıl arası hapis cezası istendi Erzurum’da! Başbakanından tüm bürokratlarına, milyonları cebeye indiren ve hatta bunu pişkin pişkin yapan bir devlet hüküm sürerken, bir çocuğa 15 yıl hapis istenmesi isyan etmek için yeter de artar bile! Şimdi isyanımızı sokağa taşıma vakti... Malum 1-6-18 Mayıs ve Gezi İsyanı yıldönümü geldi çatı.

Sayfalarımızda, okurlarımızdan gelen 1 Mayıs çalışmalarına yer vermeye çalıştık. Ancak hem okurlarımız yaptıkları çalışmalarını aktarma konusunda çok gayretli hem de gündem yoğun olunca gelen çalışmaların hepsine yer veremedik. Okurlarımızdan bu konuda bizi hoş görmelerini istiyoruz. Gazetemizde ilginizi çekecek konular mevcut. Özellikle enternasyonal bir çaba olan **Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu** haberlerini ilgiyle okuyacağınızı düşünüyoruz.

Emekçinin Gündemi

Tüm enerji ve çabamızla...

Sayfa 05

İsyanımız meydanda!

Henüz AGOS önünde kanı kurumadan **Hrant Dink**’in, henüz **Sevag Balıkcı**’ya namlu çeviren katliamcı zihniyetten hesap sorulmamışken neyin taziyesi? Görünen o ki, Erdoğan, özellikle Mayıs 2013 Gezi İsyanı ile yükselen toplumsal muhalefete karşı yeni dönemde bariyer örmeye çalışıyor.

Unutmuş olabilirler diye tekrar hatırlatıyoruz egemenlere, çünkü biz unutmadık! Mehmet’in, Abdöcan’ın, Aliş’in, Ethem’in, Medeni’nin, Ahmet’in ve Berkin’in de kanı hala kurumadı ve işçiler, emekçiler, gençler, kadınlar, LGBTİ’ler yasaklara karşın öfkelerini meydana akıtmaya hazırlar!

Punto işçisi işe iade davasını kazandı!

İşçi/Köylü-04

HDK, HDP’nin gölgesine mahkum edilmemeli!

Zimane Azad-06

YDK: “Tüm tacizciler hesap verecek”

Yeni Kadın-07

Sözde taziye, **sebatla inkar!**

Sentez-08

Gündem

1 Mayıs mücadele günüdür!

Sayfa 03

Pusulâ

Diyalektiği güncelle!

Sayfa 11

GB'den 24 Nisan açıklaması

Elimize e-posta yoluyla ulaşan habere göre; TKP/ML'ye bağlı **Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği**, 24 Nisan Proletarya Partisi'nin 42. kuruluş yıldönümü için bir açıklama yayımladı. Yapılan açıklamada "karanlığa mahkum edilmek istenen ve aşağılan, yok sayılan, hor görülen yığınların kızıl sancağı partimiz 42 yaşında" diyen GB, Gezi İsyanı'na da vurgu yaparak, "İsyanın dinamik, militan bir gücü olan partimiz, kitle hareketini incelemekte, hata ve eksiklerine vurmakta, yığınlarla daha sıkı bağlar kurmasının önündeki zaaflarına daha güçlü bir şekilde yönelmektedir" dedi.

Açıklamada "Partimiz ve onun önderliğinde hareket eden Komsolomumuz (...) demokratik halk devrimi mücadelesini büyütmenin gayretini vermektedir" diyen GB, açıklamalarında, parti şehitlerini de anarak "İsmail Oral'dan Mehmet Demirdağ'a; Mesut Deniz'den Muharrem Horuz'a; Aşkın Günel'den, Çiğdem Yılmaz ve Fatma Acar'a, partimiz saflarında, savaş siperlerinde güneşe uçurduğumuz Komsolcuların bize devrettiği miras budur" denildi.

"Tükenmeyen gücümüz, partimizdir öncümüz"

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan ve TMLGB militanları tarafından yapılan bir açıklamaya göre Mersin ve Sarıgazi'de yazılama eylemi yapıldı.

Militanlar, "Mersin'in Toroslar bölgesinde yazılama eylemi yaparak Partimizin 42. savaş ve mücadele yılını selamladık. 18 Nisan gecesi yaptığımız yazılama eyleminde **'Tükenmeyen gücümüz, Partimizdir öncümüz'** ve **'42. savaş yılında şan olsun Partimiz TKP/ML'** sloganlarını duvarlara işledik" dedi ve Berkin Elvan'ı da andı: "269 günlük direnişi sonucunda mücadele bayrağını genç yaşta bizlere teslim eden Berkin Elvan'ın da unutulmadığını, hesabını er geç soracağımızı **'Berkin'in hesabını soracağız'** diyerek dosta düşmana bir kere daha ilan ettik."

Militanlar İstanbul-Sarıgazi'de de yazılama yaptıklarını açıkladılar: "21 Nisan gecesi 42 yıllık direniş, mücadele ve savaş yılını geride bırakan partimizin adı ve 42. savaş yılında mücadeleyi sürdüreceği duvarlara nakşedilmiştir."

Ege'de YDG'lilere faşist saldırı

İzmir: Ege Üniversitesi'nde 1 Mayıs çalışmaları kapsamında afiş yapan 2 YDG'liye faşistler saldırdı. Üniversite içerisinde afişlerimizin yırtıldığı duyulduktan sonra aynı yere tekrar

afiş yapmaya devam ettik.

Bu sırada bize doğru yaklaşan faşistler "Burada size siyaset yaptırmayız" diyerek sözlü tacizde bulundu. Bunun üzerine ajitasyon çekerek "üniversite içerisinde devrimci faaliyetimizin engellenemeyeceğini" söylememizin ardından faşistler saldırdı.

Fakülte'deki demokrat öğrencilerin desteğiyle birlikte faşistlerden uzaklaştırıldı.

Durumu teşhir ederek kısa bir konuşma yaparak faşist saldırıların bizi yıldıramayacağını, haklı ve meşru mücadelemizden vazgeçmeyeceğimizi ifade ettik. (**Ege YDG**)

Çağla'nın katili devlettir!

H. Merkezi: İstanbul-Tarlabası Daracık Sokak'ta 22 Nisan'da ilk saatlerinde, Nalan isimli bir arkadaşıyla birlikte silahlı saldırıya uğrayan **Çağla Joker** isimli trans kadının yaşamını yitirmesinin ardından birçok yerde nefret cinayetlerine karşı eylem gerçekleştirildi.

İSTANBUL

Çağla'nın arkadaşları ve **İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği** tarafından 22 Nisan günü Daracık Sokak'ta bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklama öncesi Çağla Joker'in arkadaşı Didem, Çağla'nın gasp sonucu öldürülmüş olduğunu, savcı ve polislerin çok geç geldiğini, polislin ve sağlık personelinin transfobik yaklaşımlarının da olduğunu anlattı.

Didem "Arkadaşımı ceset torbasına ben koymak zorunda kaldım, bu kadar nefret dolular işte" diyerek tepki gösterdi. Çağla'nın bir başka arkadaşı ise "Bu cinayetlere ne kadar daha suskun kalacağız? Sessiz kalmak suç ortak olmak demek değil midir? 'Kentsel Dönüşüm' adı altında yaşadığımız sokakları yıkıyorlar, yaşam alanlarımızı daraltıyorlar. Bir bu sokak kaldı ama burada da güvende değiliz. Burayı da kaybedersek, sokakta güvencesiz çalışmak zorunda kalacağız" dedi.

"**Travestiyiz, gitmiyoruz. Alışın alışın buradayız**" sloganlarını sıkça atan kitle adına basın açıklaması okundu. Kitle adına okunan açıklamada 2008'den bu yana 34 kadının nefret cinayeti sonucu öldürüldüğü dile getirildi.

di. Bu cinayetlerin politik olduğu vurgulanan açıklamada "Genel ahlak kurallarınız ile hayatımızı cehenneme çevirirken, bizler o cehennemde içinde zihniyetlerinizi yok edeceğiz" denildi. Eyleme **Yeni Demokrat Kadınlar** da destek verdi.

AMED

24 Nisan günü Amed'de AZC Plaza önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamaya **YDK**, Partizan ve **Barış Aktivistleri** destek verdi. **Keskesor LGBTİ Oluşumu** adına okunan açıklamada, "23 Nisan'da Kürdistanlı çocuklar neşeli olmuyor, devletin kirli savaşlarından en çok çocuklar etkileniyor. Berkin'in 40'ü yeni bitti, Roboskili çocukların ölümü unutulacak gibi değil. Medeni'nin katilleri hala aramızda. Biz bu bayramı kabul etmiyoruz aksine bugün öldürdüğünüz çocuklara ve Çağla Joker'e adıyoruz" dedi.

ANKARA

Yüksel Caddesi'nde YDG'lilerin de aralarında olduğu bir açıklama yapıldı. Açıklamada geçmişte yaşanan trans katliamlarına, seks işçiliğinin bir "iş kolu" olarak kabul edilmesine, trans seks işçilerine güvenli çalışma alanlarının açılmasına da vurgu yapıldı. "Çağrılarımıza kulak tıkadığınız sürece her yerde karşı çıkacağız. Korunaklı saraylarınızı toplumun tüm ötekileriyle yerle bir edeceğiz. Ve katlettiğiniz Dora'yla, Nükhet'le, Joker'le geleceğiz" denildi.

Dersim'de Berkin Elvan anısına fidanlık

Dersim: 21 Nisan günü Pulur'un Çöğürlü (Bozku) Köyü'nde **Berkin Elvan** için ağaç dikimi yapıldı. Aralarında **Munzur Çevre Derneği**'nin de bulunduğu birçok dernek, DKÖ ve kitle köyde toplandı. Ağaç dikiminin yapıldığı Berkin Elvan fidanlığına yüründükten sonra Berkin'in anne, baba ve dayısı fidanlığa ağaç dikti.

Açıklama yapan aile Gezi İsyanı'nda yaşamını yitiren Gezi şehitlerine değinerek Berkin Elvan fidanlığının tüm Dersim halkı tarafından sahiplenilmesi gerektiğini belirtti. Ardından kurumlar ve sanatçılar açıklama yaptıktan sonra köyden ayrıldılar.

Bu sırada köyde TKP/ML TIKKO TMLGB imzalı "**Berkin Elvan'ın Hesabını soracağız**", "**Hesap Sormak İçin Dağlara**" yazılımları görüldü.

İZMİR

Çağla'nın katledilmesi ve Mardin Artuklu Üniversitesi'nde transfobiye karşı düzenlenecek olan panelin engellenmesine tepki olarak **İzmir LGBTİ İnişiyatifi** çağrısıyla Ege Üniversitesi'nde eylem düzenlendi. Eyleme YDG'liler de destek verdi. Eylem "**Baskı, şiddet ahlaksa, biz ahlaksız**" pankartıyla Edebiyat Fakültesi önünde başladı. Öğrenci çarşısında yapılan açıklamada; "Üniversitelerde bulunan **LGBTİ bireyler ve mücadele ortakları olarak bizler homofobik bir kitle baskısı oluşturulmasının üniversiteler gibi özgür fikir ortamlarını yok etmek isteyen bir zihniyete dayandığını yıllar içerisinde çok iyi deneyimlemiş bulunuyoruz**" denildi.

Militanlar 42. savaş yılını selamladı

H. Merkezi: Proletarya Partisi'nin kuruluşunun 42. yılını selamlamak amacıyla **TKP/ML militanları** Gazi Mahallesi'ne bomba süsü verilmiş pankart astı.

Etkin Haber Ajansı'nın haberine göre İstanbul-Gazi Mahallesi'nde 28 Ni-

san sabah saatlerinden itibaren asılı bulunan "**Şan olsun 42. savaş yılına- TKP/ML**" yazılı pankart nedeniyle, saat 10.00 sularında bomba imha ekipleri geldi. Pankartın yanında bulunan paket fünüye ile patlatıldı.

1 MAYIS MÜCADELE GÜNÜDÜR!

T. Erdoğan geçtiğimiz hafta yaptığı AKP grup toplantısı konuşmasında, önüne gelene söylenirken, (yine ve her zamanki gibi), formundaydı! 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyen ilerici, devrimci muhalefete "şımarıklık" yapmayın diye höykürürken, gerçekte yüzüzlüğüne dibine vuruyordu. Osmanlı padişahları gibi ihsan bahşetmeyi, ulufe dağıtmayı, peşkeş çekmeyi, ez cümle her yetkiyi kendinde görmeyi hak sayan bu çakma padişahın; "1 Mayıs, 1 Mayıs meydanlarında kutlanır" ve "hak verilmez alınır"daki duruşu zerre kadar anlamaya kapasitesi yetmeyeceği çok açıktır. Erdoğan'ın bu yaklaşımı, Gezi Parkı'na AVM'nin "ya yapılacak ya yapılacak" kararlılığını andırırsa da; çok kısa bir sürede bu kararlılığın ne hale geldiğini biliyoruz.

Erdoğan'ın Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkının, ilericilerin ve devrimcilerin, başta Taksim olmak üzere 1 Mayıs'ı 1 Mayıs meydanlarında kutlama hazırlıklarına yönelik, bu türden faşist ve yasadışı tutumunun kuşkusuz ki, hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur! Faşizmin bu tavrı, olsa olsa 1 Mayıs'ın birlik, mücadele ve dayanışma gününün ruhuna uygun olarak; onun özellikle "mücadele" yönünün ön plana çıkmasına hizmet edecektir. İşçi sınıfının, halkın, ilericilerin ve devrimcilerin 1 Mayıs'ı kutlama kararlılıkları 1 Mayıs meydanlarında karşılığını bulacaktır.

Bununla birlikte işçi sınıfının ve devrimcilerin 1 Mayıs'ı 1 Mayıs alanlarında kutlama kararlılığını (dikkat iznini değil) büyük bir sınıf kınıyla karşılaması, onun sınıf karakteriyle ilgilidir. TC devletinin bizzat T. Erdoğan'da şekillenen faşist kimliği ve politika yapış tarzı, işçi sınıfına ve devrimcilere yönelik her türlü faşist saldırı ve provokasyona çanak tutmaktadır.

Hakim sınıfların, İslamcısı, Kemalisti, Cemaatçisi, sağcısı, "solcu"su, iti, MİT'i, Ergenekon'u ve Ötükeni'yle topunun iktidar mücadelesinin halk düşmanlığı üzerinden yükseldiği göz önüne alınırsa; bu halk düşmanı kliklerin kendi çıkarları için halka yönelebilecekleri ihtimal dahilindedir. Dolayısıyla bir kez daha hatırlatmak gerekir ki; 1 Mayıs'ta, hakim sınıf kliklerinin kendi aralarındaki klik dalaşının bir ürünü olarak, gelişebilecek her türlü provokasyona karşı uyanık olunmalı, saflar ve duruşlar net olmalıdır. İşçi sınıfının ve emekçilerin, 1 Mayıs'ı 1 Mayıs alanlarında kutlama kararlılığı, tamamen meşru ve de haklıdır. Gelişebilecek her türlü saldırıdan, olası bir provokasyondan devlet ve onun örgütlenmeleri sorumlu olacaklardır. Eğer gerekliyse hatırlatmak gerekir ki; yasadışı davranan, kendi yasalarına bile uymayan devletler!

Erdoğan ve temsilcisi olduğu klik, hükümetinin ilk dönemlerinde, Kemalist faşist kadroları henüz devlet bürokrasi-

sinde tam olarak gerilemediği içindir ki; "iktidar olduklarından ama muktedir olmadıklarından" bahsederken bir gerçeğe işaret ediyordu. Süreç içinde Kemalist kadroları önemli oranda gerilettiklerinden, şimdi Cemaat kadrolarıyla iktidar dalaşına tutuşmuş durumdadır. Türkiye tarihi, devlet içinde yaşanan bu tür dalaşların sonucunda, faturanın her zaman halka çıktığının örnekleriyle doludur. Her kliğin kendi çıkarlarını öncelleyen ve rakip kliği sıkıştıran bir yönelim içinde olacağı hesap edilmelidir. Özellikle Cumhurbaşkanlığı seçimleri ve süreci bu açıdan önemlidir.

Öte yandan hiç sakınmadan şunu da ifade etmemiz gerekir. Erdoğan ve temsil ettiği klik halihazırda iktidardır ama muktedir değildir! Neden böyle diyoruz? Çünkü gerçek güç işçi sınıfıdır, halktır. Böyle olduğu için Erdoğan şahsında TC devleti işçi sınıfı ve emekçi halkın 1 Mayıs'ta meydanları doldurması ve faşizme olan kinlerini haykırmaktan korkmaktadır. Kendisinin her ne kadar karalamak için de olsa dile getirdiği, "bu ülkeyi Mısır'a, Ukrayna'ya çevirmek istedikler" sözleri bir gerçeğe işaret etmektedir. **Erdoğan'da Gezi korkusu sabit hale gelmiştir.** Her fırsatta "Gezicileri" anması bu nedenlidir. O, halk muhalefesinde kendi sonunu görmüştür. En ufak demokratik talepli muhalefete saldırması bu nedenledir.

Sadece korkularını büyütme değil, aynı zamanda anın bize yüklediği, işçi sınıfı ve emekçi halkın somut taleplerini meydanlarda dile getirmek görevimiz olmalıdır. Varsın hakim sınıflar, Erdoğan şahsında tam bir şark kurnazı gibi davranıp "hadi resmi araçları da ücretsiz yaptım, binin gidin" aculluklarıyla, bir yandan işçi sınıfına sopa gösterip diğer yandan "paralel polis" manipülasyonlarıyla, işçi sınıfının ve halkın, devrimcilerin ve ilericilerin 1 Mayıs kutlamalarına saldırmaya devam etsinler! Gerçek kendi yolunda yürümeye devam edecektir. Tıpkı ülkemizdeki sınıf mücadelesinin 1 Mayıs alanını Taksim Meydanı olarak var etmesinde olduğu gibi; tıpkı bu topraklarda TC faşizminin üzerinde yükseldiği zeminin, Ermeni, Rum (Pontus) ve Süryani/Asuri soykırımının olması ve bunu kabul etmenin de devletin kendini inkar etmesi anlamına gelmesi ve bunun da ancak ve ancak işçi sınıfının önderliğinde verilecek bir mücadeleyle gerçekleşebileceğinde olması gibi...

Şark kurnazlığı: 99 yılda 9 dilde açıklama

TC devletinin 24 Nisan 1915 Ermeni Soykırımının 99. yıldönümü vesilesiyle yayımladığı açıklamanın Türk hakim sınıflarının, hem kendi içinde yaşadığı klik dalaşı hem de uluslararası toplumda yaşadığı sıkışmanın etkisiyle yapıldığını belirtmek gerekir. "Ermeni meza-

limi" yalanlarından, "onlar da bizi katletti" alçaklığına varan inkarcı Kemalist faşizmden; öldürdüm demeyen fakat kurbanının boylu boyunca yatan ölüsünün başında, "ortak acımız" diyerek; soğukkanlı olduğu kadar yüzüzsüz ve pişkin bir bir katil kimliğiyle, soykırım gerçeğini ambalajlayarak manevra yapmaktadırlar!

Kemalistlerin "eski" Türkiye'sinin, TC Kemalizm'in artık iyiden iyiye yük olan, hem ülke içinde hem de dünyada iyice teşhir olmuş bulunan faşist uygulama ve politikaları, İslamcı söylemlerle değiştirilip yola devam ediyor. Böylelikle kendini yeniden üretiyor. Hiç kuşkusuz ki aradan 99 yıl geçtikten sonra yaşanan bir gerçeğe dil ucuyla değinmeyi, "yeni Türkiye'nin büyük yürüyüşü" olarak tanımlayacak her türden şaşkacı gazetecinin, tıpkı "yetmez ama evet" döneminde olduğu gibi, "yetmez ama iyi" diyen şaşkın "liberal aydın"ların ve mebzul miktarda "kullanışlı aptal"ın büyük bir coşkuyla karşılayacağı bu açıklamanın, son dönemin gözde tanımlamasıyla "zamanlaması manidar"dır!

Öncelikle şu gerçeği ifade etmemiz gerekir. "Ne Yahudiliğimiz, ne Ermeniliğimiz çok affedersiniz ne Rumluğumuz kaldı" diyebilen hastalıklı faşist bir kafadan, 99 yıl sonra "ortak acımız" diyen bir noktaya gelmek zorunda kalan Erdoğan'ın bu adımının; 1 Mayıs ve Taksim Meydanı açılımlından, Dersim Katliamına yönelik "gerekliyse özür dileriz"e, Alevi açılımlından "milli birlik ve kardeşlik" sloganıyla yürütülen Kürt sorununa "çözüm" açılımlına kadar sürdürülen politikalarından farklı olmayacağı açıktır.

Bu açıklama vesilesiyle bir kez daha işçi sınıfının ve halkın mücadelesinin belirleyiciliğine vurgu yapmak gerekir. **Bugün TC faşizminin adım atmak zorunda kaldığı her açılımların arkasında kitlelerin mücadelesi vardır.** TC devleti faşist karakteri gereği daima kitle mücadelesinin gerisinden gelmektedir. **Atılan adımların "sözde" olması, bu açılımların kitlelerin mücadelesi sonucunda yaşanmış olduğu gerçeğini değiştirmez.** Erdoğan ve AKP'yi kimi "kullanışlı aptallar" nezdinde "reformcu" kılan yanılsama, Türk hakim sınıfları arasındaki çelişkide, Erdoğan'ın temsilcisi olduğu İslamcı faşist kliğin, Kemalist faşist kliğin artık sürdürülemez olan kimi köşeli politikalarının, önce kendi klik sonra da bir bütün olarak hakim sınıfların çıkarları doğrultusunda revize etmesinden kaynaklıdır. İslamcı faşizm, Ke-

malist faşizmin artık sürdürülemez olan kimi politikalarında, bir bütün hakim sınıfların çıkarını da gözeterek adımlar atıyor. On yıl önce devlet nezdinde tabu olan ve ancak halk nezdinde, devrimcilerin mücadelesine konu olan konularda adım atmak zorunda kalıyor. Bu adımların, faşizmin kitlelerin mücadelesi sonucunda yaşadığı sıkışmışlığının ürünü olarak görmek gerekir. TC'nin Dersim Katliamı'ndan Kürt ulusal sorununa, Kıbrıs meselesinden Ermeni soykırımına kadar kimi geleneksel politikalarındaki "fark"lı yaklaşımlar; öze dair değil, biçimseldir. Kelimenin gerçek anlamıyla sözdendir(!)

Erdoğan bir yandan kendi kişisel kariyeri bağlamında hırsızlığı ve katilliliğiyle uluslararası kamuoyunda yıpranan imajını düzeltmek, diğer yandan ise temsilcisi olduğu TC faşizminin (akıllara durgunluk veren inkarcı ve dolayısıyla güncellenen) soykırımcı çizgisinin artık sürdürülemez olduğu bir aşamada manevra yapıyor. Soykırımın 99. yıldönümünde 9 dilde yapılan açıklamayla ön alıyor. O iyi bir pazarlamacı olarak; bu topraklarda temsilcisi olduğu hakim sınıflar tarafından soykırıma uğratılan Ermeni, Rum (Pontus) ve Süryani/Asuri'lerle; Kürtler ve Aleviler başta olmak üzere çeşitli milliyet ve ezilen mezheplere yönelik katliamları ve yaşatılan acıları; bugün ülke içinde ve uluslararası alanda pazarlayabilme cüreti ancak ve ancak faşist kafaların pratiği olabilir.

Bu topraklarda binlerce yıldır yaşayan ulus ve milliyetleri, ezilen mezhepleri soykırıma uğratıp, katliamlara maruz bırakıp, sömürüye tabi tuttuktan sonra çıkıp "taziye" mesajı yayımlamak ancak ve ancak burjuvazinin yüzüzlüğüyle açıklanabilir. Onların çok sevdiği ifadeyle bu "sözde" bir taziye mesajıdır! Yüzüzdürler çünkü halihazırda bu çizgiyi günümüzde de devam ettirmektedirler. Hakim sınıflar belki bu topraklarda gayrimüslimlerinin köklerini kazıyıp, sermayelerine el koydular ama geride kalanlara yönelik saldırıları, devlet eliyle devam ettirdikleri de ortadadır.

Hrant'ın katillerine gösterilen tevecüh 99 yıl önce yaşanmamıştır! Kürtlere yönelik katliamlar, Alevilere yönelik saldırılar halen devam etmektedir! Ulus ve milliyeti ne olursa olsun işçi sınıfının sömürülmesi ve günde ortalama 4 işçi ölümüyle katledilmesi sürmektedir. Öyleyse bu yüzüzsüz ve şark kurnazı faşizme karşı, 1 Mayıs meydanlarında söyleyecek sözümüz, haykıracak sloganlarımız vardır: Biji Yek Gulan/Yaşasın 1 Mayıs!

Koşuyolu'nda işçilere "boş kağıt" dayatması

Kartal: Koşuyolu Hastanesi'nde geçtiğimiz haftalarda yol ücretleri ile ilgili eylem yapan işçilere Başhekimlik tarafından soruşturma açıldı. Başhekimliğin emri ile soruşturma başlatan taşeron şirket **Megro**, işçileri çağırarak üst tarafı boş bir kağıdın alt tarafına

"savunma" yazdırarak boş kağıt imzası dayatıyor.

Görüşüğümüz sağlık işçisi **Ali Çiftçi**'nin aktarımlarına göre, yol ücretleri ile ilgili olarak gerçekleşen eylemlerin ardından Başhekimlik, işçilerin görüşme talebini "randevu yok"

diyerek reddederken, taşeron şirket üzerinden işçilere soruşturma başlattı. Eyleme katılan taşeron işçileri, taşeron şirket **Megro**'nun hastanedeki odasına çağırılarak sorguya çekildi.

"Eyleme neden katıldın?", "Kim çağırıldı sizi?" vb. sorularla sorguya çekilen işçiler boş bir kağıdın alt tarafına savunma yazdırılarak imzalatılmaya

çalışıldığını aktardı ve soruşturmalara beraber işten çıkartmalar yapılmak istendiğini ifade etti. Dev-Sağlık İş'te örgütlü olan işçilerin aktarımlarına göre, sendika ile görüşmelerinde imza atılmaması kararı almış olsalar da, taşeron şirket **Megro**, işçilere "imzalamayana maaş yok" şeklinde tehditlerde bulunuyor.

Punto işçisi, işe iade davasını kazandı!

İstanbul: 1 Mayıs'a günler kala 269 gündür direnen Punto işçileri açtıkları 81 işe iade davasının 17'sini kazandı. Punto avukatlarının davayı erteleme maksatlı duruşmaya gelmemelerini mazeret olarak kabul etmeyen mahkeme heyeti, her bir işçiye işe geri alınsalar da alınmasalar da 16 aylık brüt ücreti tutarında ek tazminat verilmesine karar verdi. Kalan 64 işçinin davaları ise 30 Nisan'da görülecektir.

269 günlük direniş işçilere mücadele etmeyi öğretmiştir. Davayı kazandıkları gün Punto önünde sanatçı **Pinar Aydınlar**'ın da katılımı ile büyük bir kutlama yapan işçiler "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" diyorlar. Bu gelişmenin ardından işçilerle bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Uzun, yorucu ama aynı zamanda da kazanımlarla sonuçlanan bir direnişe imza attınız. Bu direniş size neyi öğretti?

Mehmet Gürgün: Sendikada örgütlendiğimizi anlayan patronlar, parça parça bizi işten çıkarmayı başardı ama bizim gücümüzü parçalamadı! Bizler de hemen kapı önünde fiili eyleme başladık. Direnişten paylaşmayı ve zorluklara karşı omuz omuza mücadele etmeyi öğrendik. Bu uzun süreç bize zafirin dayanışma içinde kazanılacağını ve emek mücadelesinin çetinliğini öğretti. Direnişe başlamadan önce hiçbir sosyal hayatımız yoktu, **en azından yaşadığımızı öğrendik.**

Çünkü biz sabah 8'den akşam saat 23.00'e kadar çalışıyorduk. Bundan hiç şikayetçi olmamıştık çünkü patrona para kazandıran kölelerdik ama gördük ki fabrikanın dışında hayat var, kardeşlik, direniş ve zafer var! Soğuk hava koşullarına ve baskılara karşı birlik ve beraber olmayı, sınıf mücadelesinin gerekliliğini kavradık. Bu ülkede bizim gibi emeği sömürülen birçok işçi ve emekçi var. Artık nerede bir direniş ve sömürü varsa sessiz kalmamayı öğrendik!

- 17 işçinin işe iade davası kazanıldı diğer işçiler nasıl bir ruh hali içerisinde?

Ramazan Aygün: Bizim ruh halimizde arkadaşlarımızın mutluluğunu paylaşmak dışında bir değişiklik yok. Biz kazanacağımıza inanarak direnişimizi sürdürdük. 30 Nisan'da geri kalan arkadaşların davası olacak, büyük bir heyecanla

bu davayı bekliyoruz. Biz bu kazanımla doğru bir yolda ilerlediğimizi gördük. Direniş ve dayanışma ruhu içerisindeyiz!

- 1 Mayıs Taksim yasağı ile geçecek. Bu konuda vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Mehmet Gürgün: Taksim yasağına biz de karşıyız ama bizler Türk-İş'e bağlı olduğumuz için mecburen Kadıköy'e gideceğiz. Biz de Türk-İş'in diğer sendikalarla birlikte Taksim'de bütün işçi ve emekçilerle birlikte olmasını istedik. Taksim sonuçta 1977'den bu yana dökülen işçi ve emekçilerin kanıyla kazanılmıştır. 1 Mayıs mutlaka Taksim'de kutlanmalıdır. Umarım Türk-İş ayrı kutlamaktan vazgeçer.

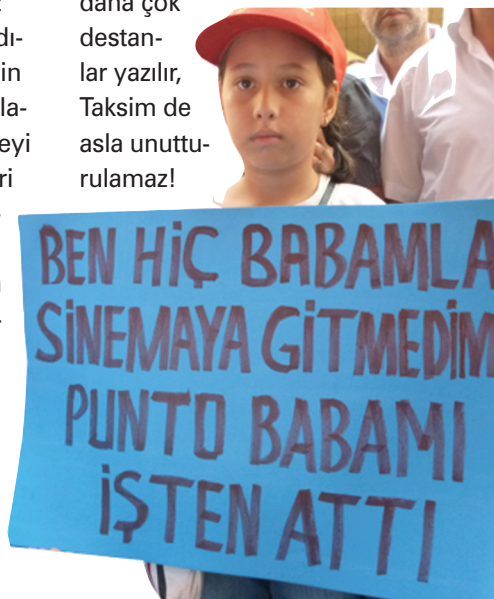
Tuna Koyuncular: Biz de 1 Mayıs'ta Taksim de olmak istiyoruz ama Türk-İş kararını açıkladı Kadıköy diyor. Sonuçta artık Taksim'in Gezi İsyanı'yla bambaşka bir anlamı var. Bence birlik ve mücadeleyi bozmamalı, diğer emek örgütleri ve işçilerle birlikte Taksim'de olmalıydık.

Ramazan Aygün: Ben geçen seneye kadar işçi bayramının olduğunu bilmiyordum. Duymuştum ama marjinal ve teröristler çıkıyorlar, durduk yere ortalığı karıştırıyorlar diye biliyordum. Sendikaya üye olduğumda dediler ki, bugün işe gitmiyorsunuz, işçi ve emekçi bayramı. İlk

defa o zaman öğrendim. Ama bundan sonra bütün 1 Mayıs'lara gideceğim. Geçmişte çok bedeller ödenmiş, özellikle 1977'de emekçi ve işçi kardeşlerimizi katletmişler. Bugün devletin izin vermemesi kesinlikle döktüğü kanı unutturmak içindir!

- Peki, sizce unutturabilecekler midir?

T.K: Bugün 24 Nisan Ermeni Soykırımının yıldönümü, üzerinden tam 99 yıl geçti ama yine unutturamıyorlar değil mi? Nasıl ki bir olayın üzerinden 99 yıl geçmesine rağmen unutturamadıysa Taksim'i de unutturamayacaklar. Taksim kanla yazılmış bir mirastır, bu mirasa her gelen kuşak daha bir sıkı sarılacaktır. Sistem yıkılmadığı sürece daha çok destanlar yazılır, Taksim de asla unutulamaz!

Mefar işçisi İngiliz Konsolosluğu önünde!

H. Merkezi: Petrol-İş Sendikası üyesi Mefar işçileri, sendikalı oldukları için işten atılan 7 işçiden 5'inin işe iade davasına kazanmasına rağmen işe almayan **Birgi Mefar Fabrikası** sahibi İngiliz firma NBG'yi İngiliz Konsolosluğu önünde eylem yaparak ve "İşçiler işe geri alınmazsa İngiliz Konsolosluğu önünde direniş başlatacağız" diyerek protesto etti.

Petrol-İş Sendikasına üye oldukları için 2013 Temmuz ayında işten atılan işçiler, işe iade davası açarak mahkemeyi kazandılar. Fakat Birgi Mefar, itirazda bulunarak işçilere işbaşı yaptırmadı.

Kumport'ta 1 Mayıs etkinliği

İstanbul: Direnen Kumport işçileri Taksim'de 1 Mayıs'ın yasaklanması 27 Nisan günü Esenyurt Meydanı'nda yaptıkları açıklama ile protesto ettiler. "Yaşasın 1 Mayıs! Kumport İşçileri" ve "Köle değil işçiyiz, sendika ile güçlüyüz" yazılı Liman-İş Sendikası imzalı pankartlarının arkasında toplanılmasının ardından, Esenyurt mezarlığından meydana yürüyüş gerçekleşti. Eylemde açıklamayı Kumport işçileri adına **Aslan Seyrek** okudu.

Seyrek, 1 Mayıs'ın işçi ve emekçiler için tarihi önemini anlattığı açıklamada, 1 Mayıs tarihini anlatarak, "Birlik, Mücadele ve Zafer" günü olarak dünyanın her yerinde kutlanmaya başlandığını söyledi. Seyrek, 8 saatlik iş günü, kıdem tazminatı, işsizlik ödeneği ikramiye ve diğer bütün haklar için geçmiş yıllarda verilen mücadelenin azalması ve sendikaların üzerine ölü toprağının örtülmesi ile hakların bir bir işçi ve emekçilerin elinden alındığını belirtti.

İşçi ve emekçiler 1 Mayıs'ta alanlarda birlikte mücadele etmeye çağırırken, "İşyerlerinde ölelim ama ses çıkarmayalım, sakat kalalım ama ses çıkarmayalım, alınterimizin karşılığını istemeyelim, birlik olmayalım, 1 Mayıs'ta Taksim'in yasaklanmasının anlamı budur" dedi.

Açıklamaya demokratik kitle örgütleri, sendikalar, siyasi partiler ve direnen işçiler ve HDP Milletvekili **Levent Tüzel** destek verdi. Eylem açıklamanın ardından atılan sloganlarla sonlandırıldı.

"Köle değil işçiyiz, birleşince güçlüyüz"

Kumport işçileri anayasal hakları olan sendikalarda örgütlenmek istedikleri için Kumport patronu tarafından işten çıkarıldı ve sendikalı olduğu bilinen kişiler patronların müdürlerin baskısına maruz kalıyorlar. DHL direnişini, Greif direnişini kendilerine örnek olarak alan Kumport işçileri, Haramidere Limanı'na Liman-İş sendikası girene kadar mücadelelerini sürdürecekler.

Tek tek fabrikalarda yürütülen mücadelelerin başarıya ulaşmasının yolunun işçilerin birlik ve beraberliğinden geçtiğini altını çizen Kumport işçileri yasaklara karşı direnenin yolunu ve önemini gösteriyor. Direnen Yatağan, Punto, Greif, Enerji, Telekom işçilerine birlik ve dayanışma mesajları gönderen Kumport işçileri, "Köle değil işçiyiz, birleşince güçlüyüz" ve "Yaşasın 1 Mayıs" diyor.

Taşeron işçiler 14 Mayıs'ta iş bırakacak!

H. Merkezi: DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş sendikası 21 Nisan'da, işçilerin sendika hakkının engellenmesi ve toplu sözleşme hakkının fiilen

gasp edilmesine karşı yedi farklı ilde eylem yaptı. Yapılan eylemle hükümete ve Çalışma Bakanlığı'na son kez uyarı yapılırken, talepleri-

nin kabul edilmesini istediler.

Dev Sağlık-İş sendikası talepleri kabul edilmez ise 14 Mayıs'ta tüm örgütlü oldukları hastanelerde iş bırakacaklarını açıkladı.

Emekçinin Gündemi

Tüm enerji ve çabamızla...

1 Mayıs'a günler kala öncesi yaşanan sürecin ortaya çıkardığı sonuçlar 1 Mayıs'ta alınacak tavır ve ortaya konulacak politikayı belirlemektedir. Seçim sonrası 1 Mayıs süreci başlarken 1 Mayıs'ın tüm tartışmalarını alan üzerinden yürümesi gibi bir sonuç ortaya çıktı. Bunun nedenleri daha önceki değerlendirmelerimizde ortaya konulmuştu.

2014 yılı 1 Mayıs'ı Gezi İsyanı ve ülkemizde yakın dönemde geçirilen yerel seçimler gibi gündemleri kapsamından dolayıdır ki ayrı bir anlam ve içerik kazanmaktadır. Sendikalar başta olmak üzere devrimci-demokratik kurumların 1 Mayıs'a dair yürüttüğü tartışma ve belirlenen politika sınıf mücadelesinin önümüzdeki dönem rüzgarını belirleme anlamında belirleyici bir önem taşımaktaydı. DİSK ve KESK'in Taksim açıklamasının ardından Türk-İş'in Kadıköy Hak-İş'in de Kayseri açıklaması bu rüzgarın yaratacağı etki olarak görülmelidir. Kadıköy başvurusunun ardından önce o alanın da yasaklanması, ardından izin verilmesi mevcut saflaşmada devletin Türk-İş'i kaybetmeme çabası olarak görülmelidir.

Bu durum aynı zamanda önümüzdeki sürece hazırlık olarak görülmelidir. Halkın örgütlenme ve iletişim araçlarının dahi yasaklandığı, işçilerin kazanılmış haklarına saldırıların arttığı bu süreç, kuşkusuz ki geçtiğimiz sürecin korkularının yansımalarıdır. Bu korkuları saldırıların da artacağına ifadesidir. Türk-İş'in durduğu yerin, sınıfın çıkarlarını savunup geliştirecek bir yer olmadığı gün gibi ortadadır. Bu elbette Taksim başvurusu yapan sendikaların bugün sınıfın çıkarları doğrultusunda aktif mücadele yürüttüğü sonucuna götürmemelidir.

Süreç içerisinde Gezi İsyanı'ndan sendikal anlamda ders çıkarılmadığı gibi sürecin iyi okunmadığı, kitlelerin Gezi sürecindeki mesajlarının doğru algılanmadığı açıktır. Gezi yıldönümü öncesi yeni Gezilerin fitilini yakacak sınıf temelli talep ve mücadelenin önünü açacak güçlü ve birleşik 1 Mayıs için sınıf içerisinde örgütlenmenin ve mücadele etmenin yakınlığı daha fazla hissedilmektedir. Bunun için sistem ve onun sendikal uzantılarıyla mücadele önümüzdeki görevlerin başında gelmektedir.

Bu süreç aynı zamanda bir saflaşma ve netleşme durumu yaratacaktır. Sistem etrafında kümelenen sınıf düşmanları ve uşaklarıyla en genel kitlelerin sorunlarını da gündemleştiren, gelişen saldırılara karşı ortak mücadeleyi büyütenlerin aralarındaki çizginin daha belirginleştiği bir süreç bizi beklemekte. Tercihini sınıftan yapanları çetin sürece karşı daha sağlam örgütlülükler yaratıp yüzünü kitleleri örgütlemeye dönmeli, daha geniş kitlelerin kendini ifade edebileceği ittifaklar yapmalıdır.

İşçi sınıfı mücadelesinin yükseldiği süreçlerde birlikte mücadele etmek oldukça önemli kazanımlar yaratabilir. Buna yönelik yapılan küçük adımlar, alınacak tavırlar sürecin rotasını değiştirdiği gibi sürecin olumlu olmasına da katkı sunduğunu gördük. Üstelik işçi sınıfının birlik mücadele dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta ortak mücadelenin ve iradenin sınıfa önemli moral ve motivasyon yüklediğini geçmişteki Taksim'deki 1 Mayıs'larda gördük.

Taksim'i kazanan irade idi. İradenin bir yanını da güçlenmesini sağlayan araçların aynı irade etrafında büyütülmesini sağlayarak halkla bütünleşmesiydi. Bu irade işçi sınıfının örgütlerinin de nasıl ve neler yapmaları gerektiği konusundaki tutum 2014 1 Mayıs'ı sürecinde fazlaca yapılmadı. Bu durum işbirlikçi sendikacıları ve anlayışları da rahatlatmıştı.

Sendika ağası işbirlikçi Ergün Atalay "bizim üyeler çatışmalı ve yasaklı bir yerde olmak istemiyorlar. Bu nedenle biz İstanbul'da Kadıköy alanını seçtik" diyebilirdi. Bu kadar rahat bir açıklamaya karşı tutumun alınmaması 1 Mayıs'ın meşru, demokratik ve özgürce kutlamayı kısıtlamaya evet diyen bundan sonrası içinde sınırları ve içeriği belli olan 1 Mayıs'ın kutlanmasına yönelik AKP'nin aldığı tutumu onaylayan bir yerde durmaktadır. Aynı zamanda sınıfın birliğini bozanın sınıf olduğunu gösteren bir tutum olarak da görülmektedir. Böylece asil işbirlikçi yan gizlenmekte, karşı çıkmanın yaramaz ve yanlış yaptığı algısı yaratılarak gelecek dönemde kazanılmasını hedefleyen bir amaç güdülmektedir. Bu nedenle Türk-İş içinde farklı sesler çıkarmak, aykırı yerde durmak bugün açısından önemli yerde durmaktadır.

1 Mayıs'a sayılı günlerimiz kaldı. Tüm enerji ve çabamızın işçi ve emekçiler büyük yığınlar halinde 1 Mayıs'a akmasını sağlamalıyız.

Yeni düzenlemeler talana davetiye çıkarıyor

"Yönetmelik hükümleri uygulamaya alındığında ormanlar yapılaşmaya açılacak ve hızla doğal vasfını kaybedecektir"

Devletin her gün çıkardığı yeni yasalar yeni bir sömürü, yeni bir rant alanı açmak amacını taşımakta. Geçtiğimiz günlerde tarım alanlarını, köylüleri, Kanal İstanbul, 3. havalimanı, şehir hastaneleri gibi projeleri yakında ilgilendiren yeni düzenlemeler yapıldı. Yapılan düzenleme ile 19 Nisan günü Resmi Gazete'de çıkan "Hazine Müsteşarlığı Tarafından Gerçekleştirilecek Borç Üstlenimi" hakkındaki yönetmenlikle asgari yatırım tutarı bir milyar liranın üzerinde olan Yap-İşlet-Devret projeleri için sağlanan "hazine garantisi" artık Resmi Gazete'de ilan edilmeyecek.

"Garanti sır olacak"

Bu "garantinin" sır gibi saklanacağı anlamına geliyor aslında, yani sağlanan garantinin ne zaman, nasıl olacağı ne şekilde, uygulanacağına dair pek çok soru işareti anlamına gelmekte. Ayrıca yeni "düzenlemenin" ayrıntıları incelendiğinde yine pek çok soru işaretini beraberinde getirdiği görülüyor.

İlk bakıldığında iyi bir şeymiş gibi görünen bu düzenlemede, krediyi alan şirket, kredi kusurağundan dolayı sözleşmeyi fesih etse bile Hazine yüzde 85'ine garanti verecek. Sözleşmenin şirket kusuru dışındaki nedenlerle feshi halinde Hazine yüzde 100'üne garantör olacak. Dev projelere Hazine garantisine ilişkin yasal düzenleme geçen yıl Şubat ayında çıkarken, Hazine'nin ne kadar "garanti vereceği" ise 2014 yılı bütçesi ile belirlendi. Hazine buna 3 milyar dolar garanti verebilecekken Bakanlar Kurulu isterse bir kat artırılabilecek yani bu 6 milyar garanti verebileceği anlamına geliyor.

Yönetmenlikte yer alan başka bir düzenleme ise "istisna" başlığıyla geçici 1. Maddesinde yer almakta. Yasa yürürlüğe girdiğinde ihale ilanına çıkılmış projeler açısından Hazine'nin görüşü, kısmi üstlenim taahhüdü ve borç üstlenim limiti hükümleri uygulanmayacak. Bu düzenlemeden yasanın yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ihale ilanına çıkılmış olan projelerin 3 milyar dolarlık limitten etkilenmeyeceği anlaşılıyor. Yani söz konusu şirketlerin limitten etkilenmemesi anlamına gelmektedir.

Zaten düzenlemenin getirildiği 6428 "Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İşbirliği Modeli ile Tesis Yapılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması"na ilişkin yasanın yürürlük maddesinde de borç üstlenim limitine ilişkin hükmün 1 Ocak 2014 tarihinden itibaren geçerli olacağı hükmü yer alıyor. 6428 sayılı yasa ise 21 Şubat 2013 tarihinde çıktı. Yönetmeliğin geçici 2. maddesiyle de yönetmelik yayınlanmadan önce imzalanmış borç üstlenim anlaşmaları için şirketlerin 15 gün içinde Hazine'ye başvurmaları ve Dış Finansman Numarası almaları istendi.

Pek çok uzmana göre bu 2001 yılına göre bile geriye gideceği, mali disiplini ortadan kaldırdığını, uygulamanın görev zararından daha kötü bir düzenleme olduğunu dile getirilmektedir. Devletin yasayı kendi rantı, sömürü düzeni, saltanatı için çıkardığını bu düzenlemeler ve tarım alanında yapılan yasalarla görmekteyiz. Orman demek, arazi demek bütçe açığının ka-

patılması için 2/B alanları, ağaçların kesilmesi demek olan ve ormanları yok ederek, altındaki madenleri işletilince, içine binalar dikilince, şehirler kurulunca değerli sanılan, her türlü yağmaya, talana açılmaya hazır hale getiren yasalar, yönetmenlikler çıkarılıyor.

3. köprü için yasa hazırlıkları

18 Nisan'da Resmi gazetede yayımlanan orman kanununun maddelerindeki uygulamalarda, ormanlık alanlarda enerji üretim santralleri, petrol ve doğal gaz boru hattı, petrol ve doğal gaz arama tesislerinin kurulmasına izin verilmesinin önü açıldı.

Yönetmeliğin "verilecek izinler" kısmını düzenleyen 4. Maddesi, 2011 tarihli bir önceki yönetmeliğin 12. maddesine göre izin alanlarını oldukça genişletmiş. Yönetmelik hükümlerine göre ormanlık alanlarda haberleşme tesisleri, işletilme ve yeraltı doğal gaz depolanmasına ilişkin tesisler ile eğitim ve spor tesislerine, yol, liman geri hizmet alanı, havaalanı, demir yolu, teleferik hattı, tünel gibi ulaşım tesislerine izin verilebilecek. Tüm bunlar akıllara üçüncü köprü için hazırlıklar mı yapılıyor sorusunu getiriyor.

"AKP ormanları haritadan siliyor"

Resmi Gazete'de yayımlanan maddeleri yorumlayan TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası (İMO), AKP hükümetinin ormanları haritadan silmeye hazırlandığını belirterek, "Yönetmelik hükümleri uygulamaya alındığında ormanlar yapılaşmaya açılacak ve hızla doğal vasfını kaybedecektir" dedi.

Ormanlık alanda kurulmasına izin verilen tesislerde patlayıcı madde "bulunması" siz onu "düşünülmesi" olarak okuyun, emniyet sahasına izin verilebileceği de belirtilen yönetmelikte, "Ormanlık alanda olmayan yer üstündeki patlayıcı madde depolarına çevre güvenlik alanı için izin verilebilir. Ormanlık alanda yer üstünde patlayıcı madde deposuna izin verilmez" denilerek patlatılacak. Yasalar, yönetmenlikler, uygulamalar egemenlerin rant, talanı için çıkarılıyor.

Neredesin adalet?

Amed: 28 Haziran 2013 tarihinde Lice'de Kalekol yapımını protesto edenlerden **Medeni Yıldırım** hayatını kaybetmiş, 8 köylü de yaralanmıştı. Ateş eden askerleri "şüpheli" değil, "şikâyetçi" sıfatıyla dinleyen ve katilleri "bulamayan" ve askerler hakkında dava dahi açmayan Savcılık, Medeni'nin ve beş yaralının el svapları üzerinde patlayıcı ve silah atışı olduğu olup olmadığını inceledi! İçişleri Bakanlığı ise Medeni'nin "hedef gözetilerek vurulduğunu ifade ederek iki komutan hakkında soruşturma açıldığını duyurdu.

AKP-KDP el ele!

Amed: 23 Nisan günü Rojava sınırında kazılan hendekleri protesto etmek amacıyla bir araya gelen kitle DTK binasının önünde basın açıklaması ve oturma eylemi düzenledi. **Partizan** ve **YDK**'nin da destek verdiği hendek protestosunda; hendeklerin AKP, KDP, EI Nusra ve EI Kaide'nin ittifakı sonucu yapıldığı vurgulandı.

Cemaatleşmeye karşı etkinlik

Dersim: 19 Nisan günü Seyit Rıza Meydanı'nda **Dersim Liseli Gençlik** ve **Liseli Yeni Demokrat Gençlik** olarak bir etkinlik gerçekleştirdik. Gitar kurslarımıza gelen arkadaşlarımız ile birlikte türkülerimizi, marşlarımızı hep bir ağızdan söyledik. Etkinlik sırasında Dersim gençliği ve halkının yoğun ilgisiyle karşılaştık. Yaptığımız etkinliğin süreklileşmesi öneriler arasındaydı.

Bizler buradan cemaatleşmeye ve yozlaşmaya karşı olduğumuzu, parasız, bilimsel, eşit, ana dilde eğitim istediğimizi ve mücadeleye edeceğimizi bir kez daha söylüyoruz. (**Dersim Liseli YDG**)

Kalekola protesto

Dersim: Dersim'de 26 Nisan günü Dersim Merkez'e bağlı Sütlüce bölgesinde yapımı süren Sütlüce Kalekolu'nun yapımını durdurulup boşaltılması için bir basın açıklaması yapıldı. Sanat Sokağı'nda toplanan kitle araçlarla Sütlüce Köyü'ne gidip kalekol önüne yürüdü. Yapılan eyleme **BDP**, **Partizan**, **YDG**, **ESP**, **DHF**, **EMEP** ve **DÖDER** katıldı.

Kalekol önünde açıklama sonrasında kitle dağılırken YDG-H havai fişek ve taşla kalekola saldırdı. Bunun üzerine jandarma gaz bombası ve plastik mermilerle kitleye saldırdı. Jandarmanın hedef gözeterek gaz bombası ve plastik mermi sıkması üzerine biri ağır iki kişi yaralandı.

HDK, HDP'nin gölgesine mahkum edilmemeli!

BDP'li vekillerin HDP'ye geçişiyle birlikte, HDP ve HDK üzerinde yürüyen tartışma daha fazla yoğunlaştı. Aslında tartışma daha çok HDP üzerinde yürütülmektedir. HDK'nın bu tartışma içinde, rolü ve misyonunun adeta HDP'ye yedeklendiğini görüyoruz. Devrimci, demokratik ve ilerici güçlerin bir arada, ortak bir paydada kitleleri örgütlenme ve güçlü demokratik bir mücadele hattı ve mevzi yaratmasının ana halkasının yakalanması önemlidir. Bu ana halkaya odaklanmaksızın yapılacak tartışma, istenilen amaca hizmet etmeyecektir.

Bugün devrimci, demokratların esas meselesi örgütlü güçlerini bir çatı altında bir araya getirerek geniş örgütsüz kitleleri kendi sorunları etrafında örgütlemek ve harekete geçirmektir. Kürt ulusal hareketi dışında devrimci ve demokratların kitlelerle yeterince kaynaşmamış, ilişkilerinin zayıf ve esası dağınık olan bir gerçekliği vardır. Ancak kitlelerin eğilimi esasta örgütlenme yönündür. Özellikle Gezi İsyanı'ndan sonra bu eğilim forum vb. oluşumlarla kimlik arayışına da girmiştir. Ancak daha da önemlisi egemen sınıfların temsilcisi AKP'nin geniş bir toplumsal kesimde yarattığı öfke ve bu öfkenin sürekli artıp pekişmesi durumu vardır. Bu öfke aynı zamanda kendini ve hakkını korumaya yönelik bir eğilimi de güçlendirmektedir.

Kitleler örgütlenme eğiliminde!

Bunun yanında Kürt ulusal hareketinin % 6'lık bir kitle desteği ile ülke gündemini belirleme ve yönlendirme kabiliyeti, geniş kitlelerin, bu gücün kaynağını fark etmesine olanak sunmuştur. Kürtlerin örgütlü ve mücadelecisi hattı, sözü dinlenir ve karşılığı olan muhalefet biçiminin esasına dair bir bilinç oluşturmaktadır. Kürtlerin siyaseti belirleme ve yönlendirme gücünün silahlı ve ya silahsız biçimlerle örgütlenmiş ve militan bir mücadele hattı ile hareket etmesinden kaynaklandığı, geniş kitlelerin daha fazla bilincine vardığı ve hiç kuşkusuz hak ve özgürlükler noktasında dolaysız model olması durumu vardır. Bu durum kitlelerin örgütlenme eğilimine yönelik bugün için önemli bir katkı sunmaktadır.

Kitlelerin politik ve örgütlü çalışmaya karşı yaklaşımında da önemli gelişmeler ve değişimler yaşanmaktadır. Özellikle devrimci ve demokratik çalışmaya karşı daha geniş ve yaygın bir sempatinin olgunlaşmaya başladığını görüyoruz.

Düne kadar egemen sınıfların kriminalize etmeye ve yoğun bir baskı politikasıyla yalnızlaştırmaya çalıştığı bu faaliyetler, birçok nedenden dolayı kitleler nezdinde de mesafeli yaklaşılabilir ve sahiplenme düzeyi epey düşmüş faaliyetlerdi. Sistemin tüm baskı ve sindirme çabasına rağmen, kitleler bu faaliyetlere karşı mesafeli değil, tam tersine dayanışmacı bir eğilimindedir. Devrimci ve demokratik faaliyetleri korku, endişe ve kaygıyla karşılayıp uzak duran değil

sempatiyle, umutla karşılayıp çevreleyen, sahiplenilen bir yaklaşım içindedir. Henüz kararlı ve tam bir hareket halinde değildir.

Yine de genel çalışmalarda tutumunda sempatiyle yaklaşan, eylemlerde bulunduğu yerden çeşitli biçimlerde sahiplendiğini gösteren dayanışma tavrı bir eğilimi ve yönelimi göstermektedir. Bu durum devrimci ve demokratik faaliyetlerin kitlelerle kaynaşma ve iç içe geçmesine yönelik güçlü bir politik iklimin oluştuğuna işaret eder.

Genel politik iklimin bu karakteri devrimci ve demokratik güçlere kitleleri sorun ve talepleri doğrultusunda hızla örgütlenme sorumluluğunu yüklemektedir. Bu durum kitlelere sistem içi, tepeden oluşmuş siyasal projeler ve siyasal parti(ler) sunularak karşılanamaz. **Kitleler legal siyasi parti(ler) ile ilişkisini tarihsel olarak "sandık" ve "oy" dayanışmasıyla kuran bir kültür içindedir.**

Siyasi parti mi, kitle örgütü mü?

Bu bağlamda geniş bir siyasi bileşenle oluşan HDP açısından bu daha da doğrudur. Devrimci, demokratik güçlerin kendilerini bir siyasi parti çatısı altında organize etmesi kitlelerin kendi sorunları ve talepleri doğrultusunda organize ve seferber olmasını sağlamayacaktır. Parçalı bir siyasal organizasyon olarak işleyen bir yapının kitlelerle organik bağı olabildiğince zayıf olacaktır. Kitlelerin tabandan örgütlenerek talep ve istemlerini gerçekleştirme, mücadele pratiği sergileme ihtiyacına yönelik bir karşılığı olmayacaktır. Onları sorunları karşısında tepeden bir siyasi güce bel bağlayan, parlamenter sınırlarla mücadeleye mahkum eden, gerçek iktidar olma yol ve yöntemini olabildiğince sistem içine bağlayan bir rol oynayacaktır.

BDP'li vekillerin HDP'ye katılması bu bağlamda kitlelerin örgütlenmesinde yeni ve güçlü bir gelişimi içermemektedir. Zira HDP'yi kitleleri örgütlenme ve seferber etmenin bir aracı olarak ele alan, devrimci ve demokratik güçleri bir çatı altında enerji ve güçlerini birleştirerek bunu gerçekleştireceğini düşünen bir tutum, sonuç üretmek yerine sorun üretmeye devam edecektir.

Yoğunlaşılması gereken nokta eğer kitleleri örgütlenme ise (ki buna hiçbir HDP bileşeni itiraz etmeyecektir) doğru olan tartışma, geniş kesimlerin siyasi bir parti çatısı altında bir araya nasıl gelir değildir. Doğru olan tartışma, kitlelerin yerel ölçekte kendi sorunları için bir araya geldiği, çözüm üretmeye çalıştığı, mücadeleye tuttuğu, kendi inisiyatifinin açığa çıktığı, bir arada olmanın etkili gücünü kavradığı örgütlenmelerin nasıl yaratılacağıdır.

Kitlenin sınıfsal, ulusal, inançsal, çevresel, cins ayrımcılığına dayanan, demokratik, sosyal tüm sorunlarını tartıştığı, mücadele konusu haline getirdiği, dayanışmacı bir ruhla karşılıklı sorunları sahiplendiği meclis ve yerel kitle örgütlenmeleri yaratmaktan geçmektedir. Devrimci demokratik güçlerin ortak enerjisini bunun için seferber etmesi sonuç alıcı olacaktır.

HDK'nın bunun için önemli bir araç olduğu açıktır. HDK, HDP gölgesine bırakılmamalıdır. HDK kitlelerle birlikte, onlarla kaynaşarak bizzat kitlelerin kendi sorunları ve diğer sosyal ve toplumsal sorunlar karşısında kendi mücadele hattı ve programını oluşturan bir rolle hızla işlevlenmelidir. HDK, Kürt ulusunun hak ve özgürlük mücadelesiyle ortak demokratik bir görevin yerine getirilmesini bir kitle hareketi olarak gerçekleştirecek misyonu üstlenmelidir. HDK, Türk halkına Kürt ulusal haklarını ve onun Özgürce Ayrılma Hakkı'nı tanımasının bir mücadeleye aracı ve önemli bir basamağı olmalıdır. Ezilen ulus ve mezheplerin, ezilen sınıf ve tüm katmanların ortak asgari mücadele platformu ve kaynaştığı bir kitle örgütü, ortak meclisi olan mücadeleye aracı olmalıdır.

Görevimiz bu olmalıdır. Meclisleri mahallelerde, okullarda, sokaklarda yaşamın her alanında oluşturulmalı, kitlelere taşınmalı, kitlelerin kendini ifade ettiği ve sorunlarını ortaklaştırarak demokratik temelde bir programa dönüştürdüğü güçlü bir kitle örgütü aygıtı haline getirilmelidir. HDP tartışmalarına tümüyle ilgisiz kalmaksızın ancak onunla boğulmadan, HDK'nın rol ve misyonu için tüm bileşenleri zorlayan tutum içinde olunmalıdır.

Kadın tutsaklar Rojava için açlık grevi yaptı

H. Merkezi: Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde bulunan **TKP/ML dava tutsağı**, gazetemize gönderdikleri mektupla, Rojava'da TC-IŞİD-KDP işbirliğini ve burayı kuşatma ça-

balarını kınamak amacıyla 21-22 Nisan günü uyarı açlık grevi eylemi yapan PKK ve PAJK'lı tutsakların eylemine katılarak, destek verdiğini aktardı.

"Rojava'ya yönelik TC-IŞİD işbirliğiyle çete saldırılarının arttığı dönemde, KDP hakaret söylemleri ve hendek projesi ile TC-IŞİD'le aynı safta olduğunu bir kez daha göstermiştir" sözleriyle TC-IŞİD-KDP işbir-

liğine vurgu yapan kadın tutsak, *"Rojava'daki devrimsel süreci boğmak için yapılan bu saldırıların karşısında aktif bir şekilde durmak tüm devrimci-demokratların görevidir"* dedi.

YDK: "Tüm tacizciler hesap verecek!"

H. Merkezi: Amed'de Av. **Sedat Yurtdaş** tarafından tacize uğrayan YDK'lı stajyer avukatın YDK ile beraber başlattığı hukuki sürecin ilk aşamasında tacizci lehine verilen kararın Batman 2. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından bozulması üzerine **Yeni Demokrat Kadın** tarafından konuyla ilgili bir açıklama yayımlandı. YDK'nın yaptığı açıklamayı olduğu gibi yayımlıyoruz.

"Eril hukuk sisteminin tacizci ve tecavüzcüleri her daim koruduğu yıllardır bilinen bir gerçektir. Kadının ataerkil toplumsal düzen karşısında tacize tecavüze ses çıkaramaması, ses çıkarırsa bile tacizci ve tecavüzcülerin yargılanmaması sistemin kadına bakış açısını bir kez daha göstermiştir.

Bilindiği üzere YDK'lı arkadaşımızın yanında staj yaptığı Av. Sedat Yurtdaş tarafından sistematik tacize uğramasıyla arkadaşımızın başlattığı hukuksal süreçte verdiği dilekçenin ardından C. Savcısı **Sefa Suna** arkadaşımızın beyanına dahi başvurmaksızın soruşturmayı 'takipsizlikle' sonlandırmıştı. Bunun üzerine arkadaşımızla birlikte YDK olarak karara tepki göstermiş, hem hukuki alanda hem de sokaklarda protestolar düzenleyip tacizci Sedat Yurtdaş'ı teşhir etmeye devam etmiştik.

Bu mücadele sürecinde kadın örgütlerinden, kurumlarından ve avukatlardan aldığımız destekle birlikte ilk olarak Radikal Gazetesi'nde Sedat Yurtdaş'ın yazılarının yayınlanmaması

ni sağladık. Yine bu süreçte Filmmor, Sedat Yurtdaş'ın da içinde bulunduğu bir film projesini iptal etti.

Tüm bu gelişmelerin hemen arkasında arkadaşımız Batman 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne itiraz etti. Arkadaşımızın başvurusu üzerine tacizci Sedat Yurtdaş da 'kendisine

iftira attığı' iddiasıyla karara itiraz etti. Hukuki sürecin bu aşamasında ise yaptığımız eylemler ve Mahkemeye yaptığımız itiraz sonuç verdi.

Batman 2. Ağır Ceza Mahkemesi S.Y'nin itirazını reddetti

Batman 2. Ağır Ceza Mahkemesi, Sedat Yurtdaş'ın iftira gerekçesiyle itirazını reddederek 'Kovuşturmaya yer yoktur' şeklinde karar verdi ve arkadaşımızın başvurusu sonucunda Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı Sefa Suna'nın 'Kovuşturmaya yer yoktur' şeklinde verdiği kararını 5271 sayılı CMK'nın 161/7 maddesi uyarınca kaldırma kararı aldı.

Bu daha başlangıç, kadınların iradesinin önünde duramayacaksınız!

Bizler biliyoruz ki bu sonuç, arkadaşımızla birlikte verdiğimiz mücadelenin ürünüdür. Tüm 'itibarına' rağmen Sedat Yurtdaş'ın da kadın iradesinin ve kadın mücadelesinin karşısında durmayacağını; tacizciyle kafa kafaya verip tacize uğrayan kadını yargılayan eril sistemin geri adım atmaya mecbur kaldığını göstermiştir.

Sistemin kadınların üzerinde kurduğu bu abluka koşullarında Batman 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin verdiği bu karar elbette kazanımdır. Başta tacize uğrayan arkadaşımız olmak üzere tüm YDK'lılar ve bu süreçte bize omuz

veren, sahiplenen kadın örgütlerinin başarısıdır, haklı gururdur.

Ancak bizler şunu da biliyoruz; yürüttüğümüz hukuki sürecin ilerleyen aşamalarında olumsuz kararlar da çıkabilir, muhtemeldir. Dolayısıyla verilen bu karar sonrasında, şimdye kadar sürdürdüğümüz mücadeleyi esnetmeyeceğimizi, daha da yükleneceğimizi tekrar pahasına söylüyoruz.

Taleplerimizden vazgeçmiyoruz, tekrar ediyoruz:

* Sedat Yurtdaş avukatlık mesleğinden ihraç edilmelidir!

* Çalıştığı STK'lardan uzaklaştırılmalıdır!

* Hakkında yürütülecek ceza soruşturmasında en ağır ceza verilmelidir!

* Stajyer avukatlar üzerindeki cinsel taciz ve mobbing son bulmalıdır!

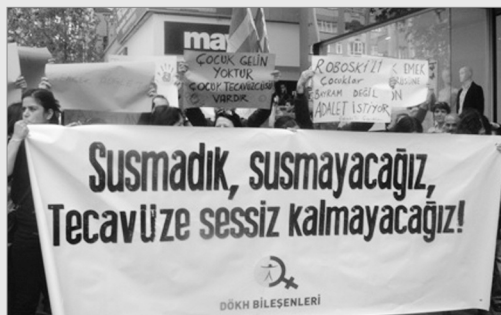
Yaşasın kadın dayanışması

Bizim, YDK olarak, bu süreçte güvendiğimiz esas noktalar ne kadın arkadaşımızın Baro'ya yaptığı şikayet ne de savcılığa yaptığı suç duyurusu olmuştur. Bizim dayanak noktamız, Amed'de bugün yanımızda olduğunu söyleyen, kadın arkadaşımızı dayanışmasıdır. Bizim dayanak noktamız, Amed'de, tüm Türkiye'de ve yurtdışında yanımızda olduğunu söyleyen, kadın arkadaşımızı sahiplenen kadın kurumlarının dayanışmasıdır.

Çünkü patriarkal kardeşliği kıracak olan da budur. Amed dışındaki illerdeki YDK'lıların da, Amed YDK ve tacize uğrayan arkadaşımıza yönelik saldırılara karşı daha hızlı hareket ederek bu sürecin daha fazla parçası haline gelmesi önemlidir. Yeni Demokrat Kadın ve arkadaşımıza yönelik karalama kampanyasının önünde duracak esas dinamikler harekete geçmediği sürece yalnızlaşma kaçınılmaz olmaktadır. Bu yüzden daha fazla cüret, daha fazla hareket, daha fazla dayanışma içinde olmalıyız."

"Çocuklar uyurken sessiz olunur, ölürken ya da tecavüze uğrarken değil"

Amed: Yaşları 4, 6, 9 olarak değişen 3 kardeşe aralarında polislerin de bulunduğu çok sayıda kişi tarafından cinsel istismarda bulunulmasını protesto etmek için 23 Nisan'da Amedli kadınlar sokaklara döküldü. Çocukların yaşadıklarını babalarına anlatmalarıyla 19 Haziran 2013'te savcılığa intikal eden olay, basına yeni yansıdı. 9 yaşındaki çocuk ifadesinde, evine gittikleri polis kendisi ve kardeşine sıvı bir şeyler

işirdiğini daha sonra ellerini kollarını koli bandı ile bağlayıp kendilerine cin-

sel istismarda bulunduğunu ve bu olayın 13 aydır sürdüğünü belirtti.

Bu olayı protesto etmek isteyen kadınlar DÖKH'ün çağrısıyla ofis AZC Plaza önünde bir araya gelerek yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe YDK, Partizan, SKM, ESP ve Keskesor LGBTİ de destek verdi. Yürümelilerine izin vermeyen ve çevik kuvvetle önleri kesilen kadınların barikatları zorlamasıyla Koşuyolu'na doğru yüründü ve burada açıklama yapıldı.

Utanc davasında tutuklama yok

İzmir: Dikili'de 15 yaşındaki E.A'ya tecavüz edenler bir kez daha devletin "erkek adaleti" tarafından korunmaya devam edildi. 21 Nisan günü aralarında YDK'nın da olduğu birçok kadın kurumu Bergama'da görülen davayı takip etmek ve E.A'nın yanında olmak için Bergama "Adalet Saray'ı" önündeydi.

Kadınlar, sabah saatlerinde

dava görülürken davanın seyrini ve tecavüzcülerin mahkemelerce korunmasını yaptıkları açıklama ile protesto etti. Mahkeme devam ederken kadınlar adına açıklama yapan **Ebru Dinçel** "Çocuklarımızın düşlerini çalanlardan hesap soracağız" dedi. Açıklamada Dinçel, 15 Kasım'da Bergama'da görülen ilk Mahkemesi'nde E.A'nın tecavüzcülerin "savunmalarını" dinlemek zorunda bırakıldığını ifade ederek, çocuğun defalarca kez incitildiğini, istismar edildiğini ancak tecavüzlere tutuklama çıkmadığını sözlerine ekledi. Dinçel, HDP İstanbul milletvekili **Sebahat Tuncel** tarafından tecavüzcü öğretmen

durumuna ilişkin TBMM'ye önerge verildiğini, ancak bu önergeye herhangi bir cevap verilmeyeceğini, tecavüzcülerin korunmaya devam edildiğini, erkek egemenliğinin yaşamlarının tüm alanlarına sinmiş olduğunu belirtti.

Açıklama sona ererken kimseyi şaşırtmayan, ancak öfkeli eden karar açıklandı. Utanc davasında yine tutuklama çıkmadığı gibi "zarar" görmediği gerekçesiyle Baro'nun müdahilliğinin kabul edilmediği belirtildi.

Dikili'de **İş Adamları Derneği**'ne danışmanlık yapan tecavüzcü öğretmen, sene başında hatırlanacağı üzere Konya'da bir okulda "görev/ödül"lendirilirken Foça'da öğretmenlik yaparken yine bir kız öğrencisine tacizde bulunduğu ortaya çıkmıştı. Kararı sloganlar, alkışlarla protesto eden kadınlar, davanın takipçisi olmaya devam edeceklerini, **18 Haziran**'da daha güçlü bir şekilde adliye önlerini eylem yerlerine çevireceklerini belirterek eylemi bitirdi.

Dikili'de **İş Adamları Derneği**'ne danışmanlık yapan tecavüzcü öğretmen, sene başında hatırlanacağı üzere Konya'da bir okulda "görev/ödül"lendirilirken Foça'da öğretmenlik yaparken yine bir kız öğrencisine tacizde bulunduğu ortaya çıkmıştı. Kararı sloganlar, alkışlarla protesto eden kadınlar, davanın takipçisi olmaya devam edeceklerini, **18 Haziran**'da daha güçlü bir şekilde adliye önlerini eylem yerlerine çevireceklerini belirterek eylemi bitirdi.

Dikili'de **İş Adamları Derneği**'ne danışmanlık yapan tecavüzcü öğretmen, sene başında hatırlanacağı üzere Konya'da bir okulda "görev/ödül"lendirilirken Foça'da öğretmenlik yaparken yine bir kız öğrencisine tacizde bulunduğu ortaya çıkmıştı. Kararı sloganlar, alkışlarla protesto eden kadınlar, davanın takipçisi olmaya devam edeceklerini, **18 Haziran**'da daha güçlü bir şekilde adliye önlerini eylem yerlerine çevireceklerini belirterek eylemi bitirdi.

Med Yegern'in* yıldönümünde; sözde taziyeye, sebatla inkar!

ՀԱՅԵՐԻ ՉԵՆԳՎԱԾԱՅԻՆ ՏԵՂԱՀԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԹՈՒՐԿ
ՁՐՆՎՈՐՆԵՐԻ ՈՒՂԵԿՅՈՒԹՅԱՄԸ
МАССОВАЯ ДЕПОРТАЦИЯ АРМЯН ПОД КОНВОЕМ
ТУРЕЦКИХ СОЛДАТ

MASS DEPORTATION OF ARMENIANS ACCOMPANIED
BY TURK SOLDIERS
LA DÉPORTATION EN MASSE DES ARMÉNIENS
DIRIGÉE PAR LES SOLDATS TURCS

Geçtiğimiz günlerde Başbakan R. T. Erdoğan; 24 Nisan 1915 Ermeni Soykırımı'nın 99. yıl dönümüne binaen Başbakanlık adına bir mesaj yayımlatarak "tehcir mağdurlarının" torunlarına başsağlığı diledi. 9 dilde yayımlanan mesajda, yaşananların planlı bir katliam olduğu ve merkezinde TC'nin kuruluşuna da renk veren İttihat Terakki anlayışının bulunduğu üstü örtülürken; soykırım kelimesi geçirilmeyerek süreç bilimsel şekilde flulaştırılmakta ve yaşananlar çarpıtılmaktadır. Konu özgülünde ilk altı çizilmesi gereken nokta; mesajın Ermeni sorunu açısından TC'nin genlerine işlemiş yaklaşımının özünde bir değişim olmadığı gerçekliği; yıllardır inkar siyasetinde sebat eden AKP'nin bugün neden böylesi bir açıklamaya ihtiyaç duyduğu tartışmaya değerdir.

Tartışmaya başlayacağımız nokta, küresel alandaki bir dizi değişimle beraber, güncel denklemlerin ülkemiz özgülünde Gezi İsyanı'ndan beri yenilendiği gerçekliğidir. Süreç yeni ilişkiler oluşturmakta ve egemenler arasında yeni ittifak biçimleri ve gruplaşmalar açığa çıkartmakta, uzun vadeli küresel ittifakların değişeceği bir sürece girilmektedir. Bu anlamda, ülkemiz egemenleri küresel siyasetin yeni denklemlerine uyum sağlama çabasına girerken; Ortadoğu'daki "beceriksizlik" karinesi ile misyonsuz kaldığı oranda arayışlarına da hız vermekte, AKP'nin uluslararası alanda "eskiden" yüzünü ve dağılan imajını toparlama derdine düşmektedirler.

"Yeniden" Ermenistan...

Ermeni Soykırımı'nın 100. yılına 1 yıl kala, TC Başbakanı tarafından yapılan bu açıklama tam da bu çerçevede anlam kazanmaktadır. Zira çizdiğimiz çerçevede, Ermeni Soykırımı tartışmaları etrafında süren güncel siyasetle de bağlantılı bir dizi içeriği barındırmakta, AKP'nin emperyalist efendiler gözündeki pozisyonunu ve çeşitli planlarını doğrudan etkilemektedir. Açıklamanın yapıldığı tarihsel kesit de bu anlamda manidardır.

TC'nin Ermenistan'la ekonomik anlaşmalar yaptığı şu süreç, soykırım yasalarının Amerika ve Avrupa'da genel kabul görmüşlüğü ile paralellik içermekte, Rusya'nın Ukrayna sorunu ile birlikte hegemonyasını geliştirdiği bir döneme denk düşmektedir.

Ermenistan'ın doğalgaz dağıtım şirketi olan Armrosgazprom'un Rusya'nın doğalgaz şirketi Gazprom tarafından hisselerinin satın alınması da bu süreçte yine etkenler içerisindedir. Zira Türkiye doğalgaz ithalatını büyük oranda İran, Azerbaycan ve Rusya'dan sağlamaktadır. 2008'deki "Ermeni açılımı" sürecinde Azerbaycan'la ilişkilerin gerilmesi ve doğalgaz fiyatlarının 129 dolardan 508 dolara yükselmesi bu noktayı önemli kılmaktadır. Zira bir yandan Ermenistan İran'dan doğalgaz almakta ve bu alımı artırmaktayken diğer yandan da Gazprom tarafından yapılan alım ve Türkiye'nin İran'la Suriye meselesi yönünden gerilen ilişkileri Rusya'yı Türkiye'nin doğalgaz ithalatı konusunda tek satıcı yapmaktadır.

Seçimler yaklaşırken, uşaklıkta "yeniden" ısrar...

Ülkemiz özgülünde ise yaklaşan cumhurbaşkanlığı seçimleri de Başbakan'ın böylesi bir açıklama yapmasında etkindir. Gezi İsyanı'ndan beri, küresel alanda AKP'nin faşist özü teşhir olmaktadır. Gezi döneminde Norveç basınında "diktatör" diye tanıtilen Erdoğan, Fas'tan ise kovulmuştu. Bugün ise, AKP-Cemaat kamplaşması ekseninde ABD ile de farklılaşan çıkarların yarattığı ambiyans, büyük oranda siyasi anlamda yıpranmış bir Tayyip Erdoğan tablosu çıkarmaktadır karşımıza. Bu çerçevede dağılan imajını toparlama derdine düşen Başbakan Erdoğan, "sıfır sorun" siyasetine de paralel şekilde yeniden bir "imaj inşa etme" derdine düşmüş haldedir.

Ek olarak, "sıfır sorundan sefer sorununa" dönen Ortadoğu'da Türkiye'nin rolünün "sıfırlanması" ise bu süreçte yeniden tartışılmalı bir parametredir. Zira, emperyalist efendileri tarafın-

dan misyonsuz bırakılan ve ekarte edilmeye çalışılan AKP, 30 Mart seçimlerinden aldığı enerji ile de küresel siyasette pozisyon kapma yarışındadır.

Asimetrik savaş politikası kapsamında şekillendirilen Türk dış siyasetinin bu çerçevedeki izlerinin, Suriye ve Ukrayna/Kırım nezdinde gördüğümüz halinin bir başka biçimini Ermenistan'da görmekteyiz. Ermenistan ile ilişkilerin gözetilmesi kapsamında ifade edilen taziyenin içeriğinde de, emperyalist politikaların bölgesel olarak uyarlanması yatmaktadır. Açıklamayla birlikte, ABD karşısındaki konumlanışını yenilemek isteyen Başbakan Erdoğan, Ortadoğu'ya dair çöken siyasetinin ardından ABD'ye ve küresel emperyalizme, "Rusya karşısında ihtiyaca ve yönelime göre konumlanabileceği" mesajı vermektedir.

Değişmeyen tek şey, inkara devam

Bitirmeden belirtilmesi gereken son mesele ise, Ermenistan'la ilişkileri normalleştirme söyleminin yeni bir söylem olmadığıdır. 2008 yılında başlayan AKP'nin ünlü açılım furçası, bu çerçevede bir içeriği de kapsamaktaydı. Alvi açılımı, Roman açılımı, Kürt açılımı vb. yanısıra egemenler açılım listesine Ermeni açılımını da eklemiş ve bir dizi tartışmayla birlikte rafa kaldırmışlardı. O tarihten günümüze, gelinen aşamada ise, devletin Ermeni ulusu karşısındaki tablosunu Ermeni Soykırımı yasaları karşısındaki konumlanışından, **Hrant Dink** davasına yaklaşımından, en son **Sevag Balıkcı**'nin katledilmesinden okumak mümkündür. Yine TC'nin ortak olduğu ve 2000 tır mühimmat gönderdiği Suriye Kessap'ta Ermeni köylerinde bir katliam yaşanmıştır. Bu da TC'nin Ermeniler karşısındaki konumlanışının 1915'den beri değişmediğine delalettir.

Ülkemiz özgülünde, bu hareket bile bir yığın falso barındırmaktadır. Başbakan'ın imzasıyla yayımlanan metinde, tehcir kınanırken, yaşananları tarifleyen ve sistematik yönüne işaret eden

*Devletin Ermeni ulusu karşısındaki tablosunu Ermeni Soykırımı yasaları karşısındaki konumlanışından, **Hrant Dink** davasına yaklaşımından, en son **Sevag Balıkcı**'nin katledilmesinden okumak mümkündür.*

"soykırım" ibaresi ise geçmemektedir. Genel bir Osmanlı ulusu tarifi yapılmakta ve Ermenilerin bağımsız devlet özlemleri gayri meşru ilan edilmektedir. Ek olarak, Ermeni ulusuna yönelen sistematik şiddet ve planlı yok etme gizlenmekte, "Birinci dünya savaşında yaşamını yitiren herkese..." başsağlığı dilenmektedir.

Bu hali ile bile diğer sistem partilerince olumsuzlanmış, "Ermeni soykırımı" iddiası doğru değildir. Ülkeyi yönetenler Türkiye'yi suçlu gibi gösteren davranışlara girmemelidir. Söylemlerine dikkat etmelidir. Başbakan Erdoğan'ın 24 Nisan'da mesaj yayınlaması büyük bir zaaftır. Ermeni iddialarını kabul etmek anlamı taşır." (**Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Konuk**), "Bunun değerlendirilecek hiçbir yanı yok. Bu millete bu kadar eziyet fazla." (MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli) şeklinde ifadelerle karşılanmakta ve CHP tarafından da olumsuzlanmaktadır. Ermeni kelimesinin bir mesajda bile kullanılması ya da "küçük" bir adım atılmasına bu derece tahammülsüzlük, şovenizmle zehirli kafatasçı bir zihniyete işaret eder.

Genel bir toparlamayla birlikte ifade edilebilecek ilk şey, açıklamanın Ermeni sorunu açısından TC'nin siyasal pozisyonunda bir değişim olmadığı, küresel emperyalizme bir sinyal çakma hareketi olduğu noktasındadır. Yapılan, sadece bir pozisyon alma, 30 Mart seçimlerinin ardından yeniden küresel siyasete adım atma hareketidir. Yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimlerine paralel emperyalist efendilere yeniden "uşaklıkta sebat" ve "pozisyon almada esnek" olabileceğinin de ilanlarıdır.

Yolsuzluk operasyonları ardından yeniden emperyalist efendilerine yüz dönen AKP'nin küresel siyasetteki bu pay kapma yarışı, ülkemizde emperyalizme karşı yürütülecek mücadelenin de ehemmiyetini göstermekte ve yaklaşan 1 Mayıs ve ardından hareketlenecek olan eylemlilik silsilesi içerisinde bu ilişkileri deşifre etme görevi yüklemektedir bizlere. Bu anlamda, kitlelerin egemen sistemi daha fazla sorgulamaya yöneldiği bir dönemde, AKP'nin küresel siyasetteki bu konumlanış çabasına karşı kitleleri sokağa dökmek, çarka çomak sokmak görevimizdir.

* Büyük Felaket

“Kardeşlik hukukları” çatırdamaya devam ediyor!

30 Mart yerel seçimlerinin ardından Cumhurbaşkanlığı seçimi baş gündem haline geldi. T. Erdoğan'ın seçimlerde aldığı oy oranı adeta onun Cumhurbaşkanını da belirleme yetkisini alması şekline büründürüldü. Tayyip ise bu durumu kendi politik konumunu güçlendirmenin aracı haline getirmektedir. Erdoğan'ın kişisel ve politik geleceğine dair kaygıları büyüdükçe pervasızlığı ve yalnızlaşması da aynı hızla büyümektedir. Zira gelinen noktada konumunu pekiştirmeyi, gerekirse fiili olarak sistemi değiştirmek üzerinden dahi kurgulamaktadır. *“Koşturan, terleyen, tüm anayasal haklarını kullanan”* Cumhurbaşkanı tanımı, *“başkanlık”* sisteminin fiilen uygulanması arzusunu içermektedir. Ki zaten bu örtülü bir şekilde değil bizzat Erdoğan'ın ifade ettiği bir şeydir. Gönlünde yatan aslan budur. Cumhurbaşkanlığı kazanırsa bunu fiilen yaşama geçirecek bir düzenleme yapılacağına işaretleri de vardır. Ancak aynı Erdoğan aday olmadığı ya da kendisi Cumhurbaşkanlığı kazanmadığı taktirde *“koşturan, terleyen, tüm anayasal hakkını kullanan”* başka birisi Cumhurbaşkanı olduğunda, tereddüt etmeden durumu *“milli iradeye darbe”* olarak ele alacaktır.

Cumhurbaşkanlığı tartışması bu bağlamda çok yönlü sürmektedir. Bir yandan AKP cenahından Erdoğan'ın kendisini mi, Abdullah Gül'ü mü tercih edeceği tartışılırken, diğer yandan başkanlık sistemi daha güçlü bir şekilde tartışılmaktadır. CHP ve MHP adeta bu sürecin dışında olan etkisiz unsurlar muamelesi görmekte, Kürt ulusal hareketi ise sürecin kilit unsuru olarak değerlendirilmektedir. Zira tarafların eksik kalan kitle sayısını tamamlayan bir güce sahip olduğu gibi, Kürt meselesindeki gelişmelere paralel alacağı tavırla politik iklimi değiştirecek güç ve olanaklara sahiptir. Bu açılardan Kürt hareketinin kilit unsur olarak görülmesi yerindedir.

Erdoğan'ın güç devşirme hesapları!

Ancak esas tartışma ve yoğunlaşma AKP'nin daha doğrusu Erdoğan'ın adayının kim olacağıdır. Bu ekseninde özellikle güçlü bir dip akıntının yaşandığını görmekteyiz. Erdoğan, güç ve kudreti benliğinde toplamanın getirdiği kibirle süreci yürütmektedir. Bu bağlamda *“biz istişare partisiyiz”, “her kesimle bu konuyu konuşuyoruz”, “Cumhurbaşkanımızla sorun yaşamayız, konuşacağız”* şeklinde “demokratik” tutum şovu yaparken, diğer yandan tüm istişarelerde, görüşmelerde yolları kendisine çıkarmaktadır. Yani sürecin tüm inisiyatifini elinde toplayarak süreci hızla örgütlemektedir. Partisi içindeki doğal rakipleri ise basındaki tetikçileri aracı-

lığıyla “kardeşlik hukuku” gözetilmeksizin itibarsızlaştırılarak, zayıflatılmaya çalışılmaktadır. Özellikle kendi medyasında Abdullah Gül doğrudan hedefe konmaktadır. Erdoğan'a “yok hükmündedir” diyen yazarın gezisine davet edilmesinin, kimin kaseti var tartışmasında *“benim çekinecek bir şeyim yok”* tavrının (Hilal Kaplan, Yeni Şafak) ve daha bir dizi farklı yaklaşımın unutulmadığı Abdullah Gül'e basın aracılığıyla anımsatıldı. Yine partinin 7 yıl öncesinden çok farklı bir yapıya kavuştuğu, siyasete dönerse eşitler arasında bir yarışa girmeyi göze alması gerektiği (Abdülkadir Selvi, CNN-Türk) vurgulanarak Erdoğan'ın gücü ve kudreti vurgulandı.

Yapılan tüm tartışmalar, Erdoğan'ın siyasal gücünü daha da pekiştirme, sağlamaştırma ve yenilmezlik iksirine kavuşturulması eksenine oturtmaktadır. Kuşkusuz kendi içlerindeki bu ele alış, esasında Tayyip'in kaybettiği itibar ve gücün yeniden tesis edilmesine yöneliktir. Meselenin bir güç gösterisine bürünmesi ise klasik bir **psikolojik savaş** yöntemidir. Kendi içlerindeki bu güçlü dip akıntısı, Erdoğan'ın büyük bir gelecek korkusu içinde olduğunun da göstergesidir. Tüm çatlak ve farklı çizgileri bu şekilde zayıf düşürerek Erdoğan'a güç temerküz etme amacına odaklıdır.

Abdullah Gül ise verilen mesajlara karşı tepkisiz ve sessiz kalmamaktadır. Önce bisiklete binip *“şimdi terlemedim ama yedi yıl boyunca terleyip terlemediğimi kamuoyu bilmektedir”* çıkışıyla sembollerle konuştu. Sonra *“bu şartlar altında gelecekte siyaset düşünmüyorum”* diyerek ağırlığını koruma kaygısı ve kendine yönelik saldırılara karşı ön aldı. Yine, kendisiyle ilgili konularda, kendisinin söyleyeceği şeyin belirleyici olduğunu söyleyerek, iradesini Erdoğan'a ipotek etmeyeceğinin mesajını verdi. Anayasa Mahkemesi'nde alınan kararlarda aynı zamanda Abdullah Gül'ün etkinliği göz önüne alınırsa, güç gösterisi olduğu unutulmamalıdır.

Bu cenahta şimdilik suhulet ve sükunetle giden bu tartışmaların ve karşılıklı el enselerin hangi noktaya evrileceği belirsizliğini korusa da mevcut dengede gitmeyeceği bellidir. Gülen Cemaati'nin seçimler öncesi aktifliği ve iştahı ise şimdilik bekle gör tutumuna yerini bıraktı. Muhtemeldir ki kapalı kapılar ardında bu kesimin de dahil olduğu kimi pazarlık ve tehditler yaşanmaktadır. Fırtına öncesi sessizliği andıran bir durum vardır.

Erdoğan ise, olası iki seçenek üzerinde yürümektedir. Ve elbette ki iki seçenekten de kendi konumunu güçlendirme hesabı yapmaktadır. **Birincisi**, kendisinin aday olmasıdır. Buna şimdiden bir “meşruiyet” yaratmıştır. **İkincisi** ise, Abdullah Gül ya

da başka birisini aday göstermesidir. Bu durumu tercih etmesi *“her faninin hayalindeki makamdan”* rızasıyla feragat etmesi gibi bir itibar kazandıracaktır ona. Bu politik olarak ona kuşkusuz güç katacak, Çankaya adayının iradesini de bu şekilde ipotek altına almış olacaktır. Erdoğan kazanamayacağına kanaat getirirse ikinci durumu tercih edecektir kuşkusuz. *“Ters köşe olabilirsiniz”* açıklamasına rağmen öncelik kendisinin aday olmasıdır. Ancak her durumda kendi gücünü yeniden tesis etme ekseninde hareket ettiği görülmektedir.

Dip dalga: Yeni siyasi kapışma ve kriz habercisi!

Var olan sessizliğin ne tür ataklarla yerini fırtınaya bırakacağını ise süreç gösterecektir. Ancak bu hırsız, kirli, takkiyecisi, yalancı cenahın bugünlerde yine bol bol “kardeşlik hukuku” ve “aramıza fitne sokuluyor” söylemine bakacak olursak güçlü ve yıkıcı bir dip dalganın etkisi altında olduğunu söyleyebiliriz. Malum en son Gülen Cemaati ve Tayyipgiller arasında da bu “kardeşlik hukuku” ve fitne laflarının üzerine gırtlak gırtlığa, salyalarını akıtarak, beddualarla birbirlerine girdiklerini gördük. “Kardeşlik hukuku” içinde birisinin diğerinin her şeyini dinleyip izlediğini, diğerinin ise onu hain, işbirlikçi, çete, “haşhaşi” diyerek hedefe koymaya hazır olduğunu gördük.

Bunların kardeşlik üzerine kurdukları hukukun özgün olmadığı açıktır. Egemen sınıflara özgü bir hukuktur bu. İnanç sistemi ne olursa olsun hepsinin ortak bir paydası vardır. Kardeş kardeş yürürken ve halkın sırtına birlikte binerken birbirlerine çelme takar, pusu kurar, ilk fırsatta boğmaya çalışırlar. Bu, bugünkü kliklere özgü değildir. Egemen sınıflarının hepsine ait bir niteliktir. Sadece TC tarihine baksak bile bu özü görmek mümkündür. Bugün sadece İslami jargonlarla bu durum yüzünü göstermekte ve kendini tüketmektedir.

Şimdi oluşmuş hukukun birer birer yıkıldığını, yıkılma eğilimi gösterdi-

Dün Gülen Cemaati ile Tayipgiller arasında bozulan kardeşlik, bugün Cumhurbaşkanlığı seçimi arifesinde yeni bozulma ve dağılmaların ipucunu vermektedir.

ğini görüyoruz. Dün Gülen Cemaati ile Tayipgiller arasında bozulan kardeşlik, bugün Cumhurbaşkanlığı seçimi arifesinde yeni bozulma ve dağılmaların ipucunu vermektedir. Bu dağılma ve bozulma halinde, kliklerin kendi güçlerini koruma ya da yeni güçler kazanmayı içeren bir şekilde örgütlenmeyi gözettiklerini görmekteyiz. Cumhurbaşkanlığı seçimi süreci AKP cenahında bu ekseninde ilerlemektedir. Bu durum var olan politik krizin daha da derinleşmesini sağlayacak gelişmeler anlamına gelmektedir.

Cumhurbaşkanlığı seçimi ve adayların belirlenmesi sürecinde Kürt meselesinin gidişatı ve Kürt ulusal hareketinin tavrı önemli bir parametre olacaktır. Bu sorunu tüm egemen sınıflar gözetmektedir. Bu meselenin, bu süreçte alacağı biçim ve tavır Cumhurbaşkanlığı seçimini ve adaylarını belirleme yeteneğine sahiptir. Bunun yanında nasıl Gezi İsyanı tüm siyasi dengeleri değiştirip egemen sınıfların krizinin tetikleyicisi olduysa, yine 1 Mayıs ve Gezi İsyanı'nın yıldönümü gibi toplumsal hareketlerin göstereceği performans seçimlerin dengesini ve yeni “kardeşlik hukukları”nın bozulmasına ve bu noktadaki krizlerin boyutlanmasına zemin sunabilecektir. Gezi ve Newroz'un, isyan ve serhildan ruhunun kaynaşması ise egemen sınıfların çanına ot tıkayacaktır. Yeter ki bu gücün “hayali”ni ortaklaştırmayı başarabilelim.

Mısır'da halk yoksulluğa isyan ediyor

H. Merkezi: Kahire halk yaklaşan cumhurbaşkanlığı seçimlerine ilgi göstermiyor. Çünkü çok daha yakıcı bir sorun olan yoksullukla boğuşuyor. 3 yıl önce "Arap Baharı" olarak adlandırılan isyanda halkın en önemli sorunlarından biri olarak yoksulluk baş göstermekteydi. Halkın isyan taleplerinden biri olan bu durum geçen

3 yıla rağmen değişmedi, yoksul olan daha fazla yoksullaştı. BM'ye göre Mısır'da yaşayan 40 milyon kişi yoksulluk sınırının altında yaşıyor.

Tek odalı bir yerde yaşayan Abu Hüseyin "Hiçbir şeyim yok. Gelirim yok. İş yok. Görüyorsunuz ne yiyeceğiz. Ne ekmek var. Ne yağ. Burada herkes aynı koşullar altında yaşam mücadelesi veriyor. Görüyorsunuz yaşadığımız yer, devletin bize hiçbir

yardımı yok. Uyuduğumuz odanın altından atıklar geçiyor. Çok kötü kokuyor" diyerek durumuna isyan ediyor.

Devletin ihtiyaçlarına cevap vermesine kızgın olan Mısır halkı "İnsanlar çok yorgun. Yeni bir devrim geliyor. Bu devrimi ise aç insanlar yapacak. Biz artık yoksulluğa çare istiyoruz. Artık var olduğumuzu hissetmek istiyoruz" sözleriyle önümüzdeki günlerde hareketli gelişmelere işaret etti.

Nürnberg Demokratik Güç Birliği toplandı

Nürnberg: Şubat 2012'de kurulan **Nürnberg Demokratik Güç Birliği Platformu** (NDGBP) aylık olağan toplantılarından birini daha Yeni Gün Kültür Derneği'nde bir araya gelerek gerçekleştirdi.

Geçen toplantıdan bu yana yürütülen ortak faaliyetlerden olan, Newroz kutlaması, Berkin anması, ortak geceden elde edilen gelirlerin nerelere ulaştırıldığı yanında, önümüzdeki dönemde ortaklaşa yapılacak faaliyetleri tartışıldı ve çeşitli kararlar alındı. Ortaklaşa düzenlenen Güç Birliği tanıtım etkinliğinden kalan gelirin bir kısmının Gezi şehitleri ailelerine, bir kısmının Rojava'ya destek olarak gönderildiği açıklandı.

Umudun çocuğu **Berkin Elvan** anması, **Nürnberg Sinema Günleri** açılışının yapıldığı Tafelhalle önünde yapılan anma ve Newroz'un Kürt dernekleri tarafından bu yıl ortaklaşa kutlanması ve Demokratik Güç Birliği'nin destek vermesi anlamlı.

NDGBP, 24 Nisan 1915'te Ermeni ve Süryanilerin soykırımına tabi tutulmasının 99. yılında zalimleri, katilleri lanetlediklerini ve devamcıları olan TC devletini tarihiyle yüzleşmeye, Ermenilerden özür dilemeye ve bu utançtan kurtulmaya çağırdı. Zulme ve jenoside maruz kalmış Ermeni halkının acılarını paylaştıklarını açıkladı. Ardından önümüzdeki sürece dair şu planlamalar yapıldı:

* 8 Haziran'da Alevi Kültür Merkezi (AKM)'nde, tüm bileşenlerinin kitlesinin davet edileceği büyük bir kahvaltı düzenlenecek.

* 20 Temmuz'da HDP temsilcilerinden bir konuşmacının davet edileceği "**Türkiye'de seçimler, cumhurbaşkanlığı seçimlerinde tavır ve politik durum**"un tartışılacağı bir halk toplantısı yapılacak.

Hakim sınıfların bir aracı olarak; HAPİSHANELER

Hapishaneler her şeyden önce toplumun denetim altına alınması için kullanılan, çeşitli mimari biçimleri ile ideolojik bir yapıya büründürülen, hukuksal sistem ile meşrulaştırılan bir baskı aracıdır. Öyle ki sınıflar mücadelesinde bir baskı aygıtı olarak kullanılan hapishaneler günümüzde burjuvazinin işkence mekânları olarak tanımlanabilir. İnsanı toplumdan ve doğadan soyutlayarak yabancılaşmayı sağlamak amaçlanmaktadır. Bundandır ki hapishaneler esas olarak adli suçlarla mücadele değil hakim sınıfların, hakim ideolojinin üretilmesini sağlamak gibi bir misyona sahiptir. Hapishaneleri dünya ölçeğinde tanımlamak hapishaneler gerçeğini daha anlamak anlamına gelmektedir.

Ülkemizde de 12 Eylül AFC ile beraber hapishanelerdeki fiziki işkencelerin gerek Türkiye'de gerek T. Kürdistan'ında uygulandığı görülmektedir. Amed zindanlarında somutlanan tutsaklara yönelik işkence yöntemleri halkın mücadelesinden ne denli korkulduğunun bir kanıtıdır. Türkiye Kürdistanı'ndaki hapishanelerde "*Türkçe konuş çok konuş*" dayatmasıyla Kürt ulusuna yönelik imha ve inkâr politikası, kadınlara dönük sistematik saldırılar, çocuklara dönük istismar ve irade kırıcı işkenceler hapishanelerin ana niteliğini ortaya koymaktadır. Tüm bu saydıklarımızın özü sınıflar mücadelesinin en keskin yaşandığı alanlardan biri olarak hapishaneleri ortaya koymaktadır.

Hapishaneler sadece bir ülke ile sınırlı değildir. Birçok ülke nezdinde uygulamada farklılık gösteren hapishaneler amaçta tek bir noktayı hedeflemektedir. Hakim sınıfların imtiyazlarını sağlamada bir araç olmaktadır.

Brezilya'da 560 bin civarı tutsak olması ve toprak hakkı için mücadele eden köylüler ile son eylemlilik sürecinde sokağa çıkan gençlerin tutuklanması örnek olarak verilebilir. Brezilya'da DDR (Farklılaşmış Disiplin Rejimi) adı verilen bir sistemle tutsaklar birbirlerinden izole edilmeye çalışılırken esasen topraksız köylülerin yarı-feodal üretim ilişkilerine karşı başkaldırısını bastırmak hedeflenmektedir.

İran'da ise 1981-1982 yılları arasında İran'da 60 bin insan infaz edilip öldürülen komünistlerin cenazelerinin yerlerde sürüklenerek kapı önlerine bırakılmıştır. Burada ise açığa çıkan öfke aynı zamanda bir korkuyu göstermektedir. İran hükümetinin bu öfkesi bireylere değil onun varlığını tehdit edecek olan komünist ideolojiedir. Örneğin İran Kürdistanı'nda 1979'dan başlayarak 1988'e kadar 12-18 bin arası siyasi tutsak hiçbir kayıt olmadan katledilmiştir. Sabahın 5'inden itibaren ilahiler dinletilen hapishanelerde zorunlu devlet kanallarının izletiliyor olması ve 2-5 yıl boyunca dini kitaplar dışında kitap verilmiyor olması yabancılaşmayı ve hakim ideolojinin muktedirliğinin ilan edilmesini hedeflemektedir.

İran'da kadın tutsaklara yönelik ise, bakire kadınların cennete gideceği inancı nedeniyle idam edilecek kadınlara önce tecavüz ediliyor olması kadınlara dönük hakim sınıfların saldırılarının en yalın ifadesidir. Burjuvazi tecavüzcüdür ve bu yaklaşım biçimi İran'da belki din üzerinden bir gerekçeyle yapılsa da birçok ülkede farklılaşmış biçimlerle tecavüz meşrulaştırılmaktadır.

Örneklerle devam edecek olursak:

Avustralya'da Aborjinlere yönelik soykırım politikası uygulanırken bunun yanında bu saldırılar globalleşme ve neo-liberal politikalar ekseninde hakim sınıfların ekonomik ve politik çıkarları doğrultusunda değişim göstermektedir.

Türkiye'de ise hapishaneler politikası

bu örneklerden bağımsız değildir. Katliam ve bu katliamlara karşı direnişle kazanan Türkiye hapishaneleri devletin imha inkar ve sindirme politikaları ile donatılmaktadır. Toplumsal muhalefeti bastırma amaçlı bir içerikle bütünleşen hapishaneler toplumun sınıfsal dinamiklerine dönük açıktan bir saldırı içerisindedir. Cezaevleri Tevkif Genel Müdürlüğü'nün her yıl hapishane idarelerine gönderdiği talimatlarda tutsakların sadece bedenen değil düşünsel olarak da denetim altına alınması gibi ibareler sıkça görülmektedir. Bu ise özü itibarı ile hapishanelerin nasıl bir mücadele alanı olduğunu göstermektedir. Bugün hapishanelere yaklaşım sınıf mücadelesine yaklaşımı ifade etmektedir.

Ankara Tiyatro Fabrikası Ekibi kuruldu

Ulm: Ulm Tohum Kültür Merkezi tarafından düzenlenen tiyatro etkinliği, katılımcıların beğenisini topladı. 26 Nisan Cumartesi akşamı sahne alan tiyatro ekibinden önce TKM adına yapılan konuşmada oyun hakkında bilgilendirme yapılarak, oyunun içeriğine paralel siyasal gündemlere de vurgu yapıldı.

Ermeni Soykırımının 99. yılı vesilesiyle Ermeni halkının acılarını paylaşıldığının ifade edildiği konuşmanın ardından sahne alan "**Yobaz**" adlı 2 saatlik oyun beğeniyle izlendi. **Ankara Tiyatro**

Fabrikası Ekibi tarafından sergilenen ve hem güldüren hem de ülke gerçekliğini mizahi bir şekilde ortaya koyarak düşündürülen bu tiyatro oyununda konu şöyle:

Din kisvesi altına gizlenerek her türlü yolu mubah görme ve kendisini bu yolla saklama marifeti gösteren damat adayına karşı bunları göremeyen bir kız babasının ve ailenin tartışması ve bunu gören evin hizmetçisinin bu yobazlığı teşhir için çabaları...

Oyunun "mutlu son" ile sonuçlanmış

olması bir yana ülkemizdeki din tüccarlığını ve inançları sömürerek kazanç sağlayanları anlatması bakımından da olumlu bir gösteri olarak beğeni topladı.

Diyalektiği güncelle!

Her faaliyet alanı bir önceki sürecin devrimci çalışmalarını kapsamlı bir şekilde örgütsel-pratiksel-yönetimsel boyutuyla değerlendirmelidir. Bölge ve alanlar bu süreçte kitlelere ne kadar gidebildi? Ulaştığı, kapısını çaldığı emekçilere sistemin politik teşhirini ne kadar, nasıl yaptı? Kitleleri bilinçlendirip-örgütlemeye ikna ve inandırmada ne kadar etkili ve başarılı oldu? Nasıl bir yol ve yöntem izledi ve ne kadar mesafe kat etti? Propagandanın içeriği kitleleri uyandırmak-bilinçlendirmek-harekete geçirip örgütlemek için yeterli miydi? Yürütülen propaganda çalışması karşısında halkın tepkisi nasıldı? Seçim süreci, sömürücü-zalimlerin politik teşhirine, demokratik halk devriminin propaganda çalışmasına çevrilebildi mi? Sömürülen ve ezilen kesimlere, onların yaşadıkları sorunlar, ihtiyaçlar dikkate alınarak propaganda yapılabildi mi? Sürecin olumluluk ve olumsuzlukları neler oldu? Eksiklikleri, yetersizlikleri nelerdi?

Mevcut devrimci güçlerimizi ne kadar harekete geçirebildik? Bilinç ve örgütlenme düzeylerinde bir ilerleme yaşandı mı? İstek-çaba-kararlılığımız arttı mı? Bilinç ve örgütlülük düzeyimizde bir gelişim yaşandı mı?

Bu ve buna benzer birçok sorunun yanıtı bilimsel temelde aranmalı, sürecin ideolojik-politik-örgütsel boyutu kapsamlı olarak değerlendirilmelidir. Neden-niçin-nasıl-nerede-ne kadar sorularına diyalektik (analitik) düşünüş ve materyalist (kavrayış) bilgi teorisi ışığında, örgüt yaratma perspektifiyle yanıt aranmalıdır. Sorulan sorular, aranan yanıtlar kitlelerin sistemden kopartılıp demokratik halk devrimine yakınlaştırma sorunlarından, örgütsel gelişim çizgisinden bağımsız ve ondan kopuk ele alınmamalıdır.

Çalışmaların değerlendirilmesi için gerekli ve yeterli zaman ayırıp kafa yormadan, ideolojik nedenlerine, sınıfsal kaynağına inilmeden, önderlik meselelerine ciddi dikkat çekmeden, hata ve zaafllara güçlü dokunulmadan sonraki faaliyetlerimizin başarısını sağlayamaz.

Her devrimci çalışma değerlendirilmelidir. Değerlendirilip-sorgulanmadık hiçbir pratik bırakılmamalıdır.

Ancak faaliyet değerlendirmeleri sürekli bir şekilde benzer tarzda yapı-

yorsa ya da hiç yapılmıyorsa orada gelişimin kapısına kilit vurulmuş demektir. Önümüzdeki (1 Mayıs-6 Mayıs-18 Mayıs) çalışmaların daha nitelikli ve kitle-sel tarzda örgütlenmesi için geçmiş faaliyetlerin bütünlüklü-derinlikli bir devrimci değerlendirmesi yapılmalıdır. Şimdiye kadar yaşanan ve var olan yetersizlik ve yetmezliklerin ortadan kaldırılması için ciddi ve nitelikli bir değerlendirme faaliyeti örgütlenmelidir.

Seçim sürecinde başarı ve başarısızlıklarımızı, olumluluk ve olumsuzluklarımızı alt alta yazıp kapsamlı bir değerlendirme yaparak, samimi ve dürüst bir öz-eleştirel tutum sergileyerek, yeni sürecin görevlerine hazırlanmak gerekir. Her bileşen, her birey mutlaka öz-eleştirel bir tutumla yeni sürecin çalışmalarına hazırlanmalıdır. Öz-eleştirel tutum ne kadar bilimsel-nitelikli ve samimi olursa yeni süreç daha gelişkin ve örgütlü tarzda yürütülür.

Her başarısızlığın, her hata ve zaafın ideolojik kökenine ve sınıfsal nedenlerine inilerek, bizden kaynaklı gerilikler, yetmezlikler değerlendirilip kapsamlı sonuçlar çıkartılmalıdır. Bu çalışmalar üzerinden önümüzdeki sürecin devrimci çalışmalarına daha bilinçli-örgütlü-kararlı başlanmalıdır. Nisan-Mayıs ayları bir dizi temel devrimci pratik ve görevlerle dolu bir süreçtir.

Bir yanda yağma ve talan üzerine kurulu hırsızlıklarla dolu biriktirilmiş zenginlikleri ellerinde toplayan bir avuç sömürücü sınıf; diğer yanda yokluk ve yoksulluk içinde sefalet mahkum edilmiş milyonlarca emekçi halk.

Bir yanda ne yapacağını bilemeyen, çaresizlik-çözumsuzlük-örgütsüzlük içinde feodal-burjuva ideolojinin yanılılarıyla acı ve çile dolu bir yaşama mahkum edilmiş geniş emekçi yığınlar diğer yanda her türlü zenginliği-tekniki-bilimi elinde toplayan, devlet erkini polisi ve asker gücünü elinde saldırı gücü olarak kullanan bir avuç kan emici komprador.

Bir yandan şiddete dayalı saldırılardan geri durmayan, provokasyon yapmaktan çekinmeyen en kıyıcı imha edici silahlarla beslemeli çetelerini donatarak halka saldırmanın provasını, hazırlığını yapmaktan vazgeçmeyen egemenler diğer tarafta örgütsüzlük-bilinçsizlik içinde kendisine kurtuluş

Felsefi idealizmin karşısına materyalizmi, metafiziğin karşısına diyalektiği, kendiliğindenci-dar pratiğin karşısına devrimci pratiği, bürokrat önderlik karşısına devrimci önderliği çıkarıp egemen bir çizgi haline getirmeyi esas almamız.

yolunu açacak öncüsünü-önderini bekleyen geniş emekçi yığınlar.

Bu gerçeklik karşısında yapılacak, yerine getirilecek görevlerin bilinciyle hareket etmek gerekir. **Halk, proleter devrimcilerden güven veren, özünü örgüt bekliyor. Karşılarında güvenilir-kararlı-inançlı militanlar görmek istiyor. Halkın güven duyacağı bir örgüt ve inanacağı sağlam militan modeli yaratılmadan örgütlenme sorunu çözülemez.** Bunun için her şeyden önce kendimize çekidüzen vermek, yetersiz yanlarımızı hızla atıp, hata ve zaaflarımızdan kurtulmak gibi kendimize ait görevlerle karşı karşıyayız.

Örgüt ve militanların sınıp, dendendiği yerler devrimci pratik alanlarıdır. Meydanlar-sokaklar-köyler-fabrika ve okullardır. Mücadele alanlarıdır. Özgürlük ve demokrasi arayan kitlelerin olduğu yerlerdir. Ezilenlerin olduğu her alan birer sınav yeridir. Halkımız devrimcilerin özgül ağırlıklarını mücadele alanlarında ölçer. Değer verir, ya benimser ya da tereddüt eder; ya güvenir, peşinden gider ya da güvensizliğini geri durarak dile getirir.

Bunun için proletarya partisi ve militanları düzenli olarak üzerinde biriken tozları temizlemeli, küçük burjuva yanları korkmadan atmalıdır. Halkın karşısına hazırlıklı ve örgütlü çıkılmalıdır. Bunun için düzenli-sistemli bir şekilde kendimize çekidüzen vermeliyiz. **Küçük burjuvaziye ait olan ne varsa korkmadan, tereddüt etmeden yıkıp, proleter yanlarımızı inşa etmeliyiz.** Her gün düşünce, davranış ve hareket tarzımıza yön veren, itim kazandıran **idealizme-metafiziğe-kitlelerden kopuk kendiliğindenci, dar pratik çalışmaya-bürokrat burjuva önderlik yanlarımızı karşı mücadele etmeliyiz.** Devrime-bilime-özgürlüğe ve halka ait olmayan her şeyi tereddütsüz bir şekilde yıkıp atmamızdır. Her gün yıkım ve insanın diyalektiği içinde kendimizi güncellemeliyiz. Yenileyip devrimleştirilmeliyiz.

Her bileşen, her militan öncelikle kendisini değerlendirmelidir. Görev ve sorumluluklarımızı ne kadar, nasıl ve hangi tarzda yerine getiriyoruz? Halk ve yoldaşlar bizlere ne kadar güven duyuyor? Özümüzle sözümüz bir midir? Söylem ve eylemimiz, teori ve pratiğimiz bir bütün müdür? Kitleler ve yoldaşlar bizlere güven duymayıp, peşimizden gelmiyorsa bizden kaynaklı nedenler nelerdir? Bu soruların yanıtını nesnel gerçeklik içinde kendimizi dü-

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

1977 1 Mayıs Katliamı: Tarihe kanlı 1 Mayıs olarak da geçen 1977 1 Mayıs'ında Taksim'e giren emekçilerin üzerine ateş açıldı. Sular İdaresi binasının üstünden ve meydandaki otelin çeşitli katlarından açılan ateş sonucu insanlar panik halde kaçmaya çalışırken panzerler de kalabalığın arasına doğru girmeye ve kitleleri sıkıştırarak Kazancı Yokuşu'na girdi.

Devletin kontra çetelerinin saldırısı sonucunda, 28 kişi ezilme ya da boğulma nedeniyle, 5 kişi vurulma nedeniyle, 1 kişi de panzer altında kalarak şehit düştü. Yaklaşık 130 kişi de yaralandı.

Mehmet Kocadağ (Esmer): İlk 1 Mayıs şehidi olan Mehmet Kocadağ, 1950 yılında Muş Varto'da yoksul bir Kürt ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yaşamını işçilik yaparak sürdüren Kocadağ, genç yaşta TKP/ML'nin fikirleri ile tanıştı. 1976 yılında görkemle kutlanan 1 Mayıs'ın ardından kaçırılan Mehmet Kocadağ, devletin kontra birimleri tarafından katledilmiş halde Kasımpaşa'da bulundu. Kocadağ şehit düştüğünde TKP/ML üyesiydi.

Bahar Yıldız: 1963 yılında Derişim Nazımiye'de dünyaya geldi. 1 Mayıs öncesinde devletin kolluk güçlerinin takibini atlattığı çalışırken katledildi.

İbrahim Bozkurt (Çermo Dayı): 1937 yılında Malatya Kürecik'in Harunuşağı köyünde dünyaya gelen Bozkurt, Almanya Duisburg'da temizlik işçisi olarak çalışmaktaydı. ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu) içerisinde faaliyet yürüten Bozkurt, ATÖF içerisinde hakim olan PDA (Proleter Devrimci Aydınlik) çizgisi ile aktif mücadele edenler arasındaydı. 1973'te Hasan Saz ve Veli Hanoğlu'nun da içinde yer aldığı bir grup yoldaşı ile Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kuruluşunda da yer alan Bozkurt, yakalandığı hastalıktan kurtulamamış olarak 5 Mayıs 1998 yılında aramızdan ayrıldı.

rüst bir şekilde ortaya koyup değerlendirerek vermeliyiz. Kendimizi bilimle-felsefeyle sorgulamalıyız. Tespit edilen her hata ve belirlenen her zaafın nedenlerine dürüst ve samimi bir şekilde eğilmeliyiz. Ortadan kaldırılması için büyük bir çaba ve devrimci emek ortaya koymaktan asla geri durmamalıyız.

Felsefi idealizmin karşısına materyalizmi, metafiziğin karşısına diyalektiği, kendiliğindenci-dar pratiğin karşısına devrimci pratiği, bürokrat önderlik karşısına devrimci önderliği çıkarıp egemen bir çizgi haline getirmeyi esas almamız. Bu görevleri başarıyla yerine getirirsek halkın güvendiği devrimci bir profesyonel örgüt yaratabilir ve güvenilir devrimci militan kişilikler haline gelebiliriz.

“Suç cezasız kaldıkça tekrarlar”

İSTANBUL

* 24 Nisan 2011’de Batman Kozluk Gümüşgörü Jandarma Karakolu’nda katledilen **Sevag Balıkcı** 24 Nisan günü Şişli Ermeni Mezarlığı’nda bulunan mezarı başında anıldı. Çok sayıda kişi de, ailesi ile birlikte Sevag’ın mezarı etrafındaki yerlerini almışlardı. Ağıtlar sona erdiğinde açıklama yapan HDP MYK üyesi **Garo Paylan**, “Suç cezasız kaldıkça tekrarlar” dedi.

Açıklamanın ardından Balıkcı ailesi, hazırladıkları yiyecekleri dağıttı. Yemek dağıtımının Ermeni kültürüne ait bir ritüel olup olmadığı konusundaki cehaletimizi gidermek ve baba Balıkcı ile sohbet etmek için ona sorduk. “Ölenlerimizin canı için dağıtıyoruz biz bunları. Tıpkı Müslümanlar gibi...” diyen baba Balıkcı’nın gözlerinin içi kıpkırmızı ama yine de elinde açma ve meyve suyu dağıtımını sürdürerek gülümsemesini sürdürüyor: “Sevag, bir de açmayı çok severdi. O yüzden...” dedi.

* 24 Nisan saat 19.15’te İstiklal Caddesi’nde 1915’te yaşanan Ermeni soykırımında katledilenler için anma gerçekleştirildi. Kitle yaktıkları mumların etrafında sessiz bir şekilde oturarak Ermenice ağıtlar eşliğinde anmayı gerçekleştirdi. Anma sırasında kendilerini “solcu” diye nitelendiren ama “sol”la uzaktan yakından ilişki kuramayacak denli faşizmle kol kola olan **Halkın Kurtuluş Partisi** yine şovenist ve ırkçı tutumundan hiçbir şey kaybetmeden anmayı provoke etmeye çalıştı.

İZMİR

24 Nisan’da Basmane Meydanı’nda bir araya gelen kitle, “**Evet, Ermeni soykırımı vardır. Bu acı, bu utanç hepimizin**” yazılı pankart açarak açıklama yaptı. Anmadan önce faşist HKP Basmane Meydanı’nda ırkçı ve şovenist sloganlar atarak anmayı provoke etmeye çalıştı.

Anma yapan kitle ırkçı sloganlara “**Faşizme karşı omuz omuza**” sloganı ile karşılık verdi. Anmaya aralarında **Partizan**’ın da bulunduğu çok sayıda kurum katıldı.

BASEL

İTİF’in de içinde yer aldığı **İsviçre Demokratik Güç Birliği** (İDGB) tarafından, 25 Nisan günü Basel’de basın açıklaması gerçekleştirildi. Eyleme **Partizan** ve **MLKP** de destek verdi. “**Ermeni Soykırımını Lanetliyoruz**” pankartının arkasında yapılan açıklamada “24 Nisan, Ermeni halkının Anadolu coğrafyasında uğradığı soykırımın başlangıcıdır” denildi.

FRANSA

99. yılında, Fransa’nın Strazburg şehrinde gerçekleştirilen yürüyüşle Ermeni soykırımı lanetlendi. Ermeni kurumlarının örgütlediği yürüyüşe **ATİK**, **Partizan** ve **MKM** de destek verdi. Kitle Türk Konsolosluğu’na doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüşte yer alan **TKP/ML taraftarları**, eyleme Fransızca “**Ermeni Soykırımının Hesabını Soracağız!**” pankartıyla katıldı. Yürüyüşün ilerlemesiyle birlikte TKP/ML taraftarları, Proletarya Partisi’nin kuruluş yıldönümünü selamlamak için “**24 Nisan 1972’den 2014’e Partimiz TKP/ML’nin 42. Kuruluş Yılı Kutlu Olsun**” pankartını açtı. Fransa polislerinin de dikkatini çeken TKP/ML taraftarları, alandan toplu bir şekilde ayrılırken polisler tarafından durduruldu. Bir süre bekletildikten sonra toplu bir şekilde alandan ayrıldılar.

“Acıları yarıştırmamak” derken?

1915 tezleri

İttihat ve Terakki şahsında Türk hakim sınıflarının önlerindeki engelleri kanla temizlediği ilk büyük eylemlerden biridir Ermeni Soykırımı. İttihat ve Terakki’den sonra sahne alan Kemalistlerin de bu katliamı canhıraş savunması onun bir devamcısı olduklarının en bariz kanıtıdır. Soykırımın yapıldığı günden bugüne Türk devleti, 99 yıldır bu katliamı, “*Osmanlı’nın son dönemlerindeki marifeti*” gibi göstermeye çalışmış ya da savunmuş, meşrulaştırmaktan geri durmamıştır. Uzunca bir süredir ortaya konulan yüzlerce belge karşısında meşru göstermeye dönük çalışma hakim hale gelmiştir. Yaklaşık 1.5 milyon Ermeni’nin yerlerinden yurtlarından sürüldüğü ve bu sürgün esnasında da sistemli bir şekilde katledilerek soykırıma uğratıldığı gerçeği Ermeni çetelerinin eylemleri bahane edilerek meşru gösterilmeye uğraşılmaktadır.

Tam olarak 99 yıldır soykırım konusunda Türk hakim sınıflarının politikası soykırımı inkar etmek veya soykırımı meşru görmek arasındadır. Bu vesileyle en insani itirazlara dahi azgınca saldırılmış, “Ermeni” sözcüğü topluma sanki bir hakaret gibi algılatılmıştır. Üstelik bütün egemen sınıf kliklerinin de üzerinde az çok uzlaştığı bir durumdur “Ermeni sorunu”. AKP, CHP ve diğer sistem partileri bu meselede anlayış bazında ortaklık sahibidir. Basit bir örnekle hatırlatalım. Mevcut Cumhurbaşkanı A. Gül’ün seçilmesi sürecinde “AKP gericiliğine” itiraz eden(!) kesimler Gül’e hakaret için “annesini Ermeni” demiş Gül de bu iddiaya karşı dava açarak Ermeni kelimesini hakaret gibi gördüğünü ortaya koymuştur.

Ancak gelinen aşamada 99 yıldır olmayan bir şey oldu. Başbakanlık 23 Nisan tarihinde Osmanlı Ermenilerinin acılarını paylaştığından söz eden bir bildiri yayımladı. Elbette soykırımdan söz edilmeyordu bu açıklamada fakat çekilen acıların anlaşılması gerektiğinden, bunun insani bir ödev olduğundan vb. söz ediliyordu.

Açıklamanın ardından, AKP memuru yazarlar “*bizde olan ve Avrupa’nın özlemine duyduğu demokrasinin*” en bariz kanıtını bulmanın coşkusunu yaşadığı(!) AKP’nin gelmiş, geçmiş ve hatta gelecek en demokrat parti olduğunu savunma uğraşında olan bu zatlar için adeta bir can simidi oldu açıklama. Zira bunca açık faşist uygulamayı “demokrasi” diye yutturmaya çalışmaktan çok yorulmuş ve argüman bulmakta zorlanır hale gelmişlerdi. Uzunca bir süredir Başbakanın “otoriterleşen” tavrını eleştiren “liberal aydın”ların bir kısmı da fırsat bu fırsat diyerek “*bakın iyi bir şey*

yapınca da destek veriyoruz” minvalinde yazılar yayımladılar. “Paralel yapıya” eleştiri dozunu düşüren Tayyip “*bunlardan bize bişey olur belki*” der mi bilinmez ama umut fakirin ekmeği!

Kınama değil, eleştiri değil, “açıklama” neyi örttü?

Kuşkusuz bu gelişmenin iki yönü var. AKP’nin görece “başarılı” bir şekilde yürüttüğü yeniden yapılandırmanın bir parçası olarak görülmesi gereken açıklamanın diğer yönü 99 yıllık devlet tezinin farklı bir şekilde ifade edilmiş olduğu gerçeğidir. Devlet resmi ağızdan ve bu düzeyde ilk kez Ermeni Soykırımı ile ilgili diğer ülkelerin yaptıkları açıklamaları kınamak haricinde bir açıklama yapmaktadır! Bu elbette 99 yıldır savunulan resmi tezlerin iflasının bir itirafıdır! Bu da bir şey denilebilir!

En azından kamuoyunda meselelerin genişçe tartışılmasına vesile olması olumlu değerlendirilebilir. Fakat bunlar zaten resmi devlet tezleri ile mücadele etmekte olan kesimler açısından olumluluk olarak değerlendirilebilecek hususlardır. Diğer bir deyişle meselelerin geniş kesimlerce tartışılmasını kullanabilir, bu noktada tarihsel gerçekliği ve devletin yapısını tartışabilir, kendi görüşlerimizi taşımak için açıklamanın yarattığı zeminden faydalanabiliriz.

Fakat kendi başına sadece açıklama değerlendirildiğinde aslında hemen hemen hiçbir şey söylenmediğini belirtmek gerekir. Zira ne soykırım kabul edilmekte ne de soykırımın TC devletine yükleyeceği hukuki sorumluluklardan (hakların iadesi, tazminat vb. gündemler) bahsedilmektedir. “Tehcir” kavramı ilk defa resmi devlet açıklamasına girmiştir. 1915’de “tehcir” adı altında bir yasa çıkarılmışken şimdi bu kavramın kullanılmasından ileri bir adım çıkaranlar devletin ne kadar katı bir inkarcı ve faşist karaktere sahip olduğunu da aslında itiraf ediyorlar. Bunlar olmadan yapılan açıklamalar demokratikleşmeye dair tek başına asla bir anlam ifade etmeyecektir.

Demokratikleşmeye dair bir anlam ifade etmese de elbette hakim

sınıflar açısından açıklamanın bir anlamı ve bir sebebi var. Bir gazetesinin sorusuna Tayyip Erdoğan’ın verdiği “*istismarı önlemek için*” yanıtı bu anlamı gözler önüne sermektedir. Türk hakim sınıflarının, “*acıların yarıştırılmamasından*” “*Ermeni halkının yaşadığı acıların anılması insanı bir hak olduğu*” vurgusundan anladığı şey işte budur: Ermeni soykırımının yüzüncü yılı vesilesiyle Ermeni diasporasının düzenleyeceği etkinliklerin ve çalışmalarının önünü almak!

Zaten iflas etmiş olan, inkar etme veya meşru gösterme üzerine kurulu tezlerin “*acıların yarıştırılmaması*” vurgusu ile yeniden üretilmesi. Evet acılar yarıştırılmamalıdır. Zira bir yanda devlet eliyle örgütlenmiş olan bir soykırım diğer yanda İttihat ve Terakki’nin Anadolu’yu Türkleştirme faaliyetlerine direnen ulusal talepli hareketlerin sonuçları var. Bu vesileyle acıların yarıştırılmaması anlamlı. Fakat TC devleti bunu kastetmiyor. “*Devlet eliyle örgütlenen soykırım ile Ermeni çetelerinin faaliyetlerini bir ve aynı görürün*” demek istiyor. Ermenilerin acılarını yaşamalarının insaniliğinden söz ederken “*oturun acınızı yaşayın, gerçekleri hak taleplerini gündeme getirmeyi, sorunla yüzleşmemizi ve hesaplaşmamızı aklınızdan bile geçirmeyin*” demek istiyor.

Sonuç olarak TC devleti 99 yıldır savunmuş olduğu tezleri sebepsiz yere veya demokratikleştiği, artık soruna farklı bir pencereden baktığı için değiştirmiyor. Kemalizm’in yıpranan tezlerinin yerine yeni gerici tezler ikamesi göreviyle, uluslararası konjonktürün-Ermeni diasporasının olası faaliyetlerinin etkisiyle ama en önemlisi ülkenin devrimci demokrat yurtseverlerinin mücadelesi sebebiyle değiştiriyor. Bizler yapılan açıklamanın demokratikleşme ile doğrudan bir bağının olmadığını farkındayız ancak resmi ideolojinin iflas etmiş olan tezlerinin yerlerine yenilerinin üretildiği sürecin gerçekleri tartıştırmak açısından bir avantaj yarattığını görmeliyiz. Resmi ideolojinin temeli çürük duvarları sağlam surlarında açılan gedikleri daha da büyütmeliyiz.

Brezilya hapishaneleri üzerine Brezilya Halkla Dayanışma Merkezi ile söyleşi

“Brezilya’da devlet köylüleri tutuklamakla kalmıyor, onları kriminalize etmeye çalışıyor”

İstanbul: 26-27 Nisan günü Petrol-İş Sendikası’nda gerçekleştirilen Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu’na Brezilya’dan katılan **Brezilya Halkla Dayanışma Merkezi (Cebraspo)**’dan **Maria T.** ile Brezilya hapishaneleri ve tutsaklar üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

“DDR ile tutsaklar ayrıştırılmaya çalışılıyor” - Ülkenizde kaç tutsak olduğuyla başlayalım isterseniz. Bu tutsaklardan kaç “politik tutsak”? Ve hapishane koşulları nasıl?

- Brezilya’da 560.000 civarında tutsak var. Bunların içinde yüzlerce köylü var. Özellikle Kuzey Brezilya’da köylü olan tutsaklar çok, çünkü orada toprak sorunlarından dolayı köylüler mücadele yürütüyorlar. **Yoksul Köylüler Ligi Örgütü** kuzey bölgesinde tarım devrimi için mücadele ediyor. Devlet onları sadece tutuklamakla kalmıyor, aynı zamanda onları kriminalize etmeye çalışıyor. Onları halka karşı *“hırsızlar, gaspçılar”* olarak lanse ediyorlar.

Hapishanelerdeki koşullar oldukça kötü. Nazi dönemindeki *“konsantasyon kampı”* gibi işleyen hapishaneler var. Hapishaneler fazlasıyla dolu, insani koşullardan kesinlikle bahsedilemez, birçoğu işkence görüyor ve gardiyanların şiddetine maruz kalıyorlar. Köylülerden bazıları tutuklanmadan öldürülüyor.

2003 yılında, sizin ülkenizdeki F tipi sistemine benzer bir sistem oluşturuldu. Bunu sözde çeteler veya mafyalar için hazırladıklarını açıkladılar. Ancak bizler, bu sistemin devrimci, demokrat, muhalif kesimlere karşı hazırlandığını düşünüyoruz. Bu oluşturulan yeni sistemin adı **Differentiated Disciplinary Regime (DDR) (Farklılaştırılmış Disiplin Rejimi)**. Bu hapishanelerde tutsaklar tamamen tecrit ediliyor, yalnızca gardiyanlar ile

konuşuluyor, 24 saat boyunca kameralar tarafından gözetleniyorlar. Bu hapishanelerde çete, mafia üyeleri vb. tutuklular var. Şimdi **Mauricio Nodabuena** isimli Şilili bir siyasi tutsak bu DDR sistemli hapishaneye sevk edildi. 2002’de tutuklandı ve 10 yıldır yeni sistemli hapishanede yatıyor.

Şu an bu politik tutsak için bir kampanya başlatılmıştır. Tutsağın serbest bırakılması için değil, ama DDR sistemli hapishaneden çıkarılması için yürütülüyor bu kampanya. Mauricio’nun DDR sistemli hapishaneye geçirilmesinden bugüne dek teşhir etmek için politik örgütlerin, insan hakları kuruluşlarının vb. örgütlerin organize ettikleri protestolar, kampanyalar sürüyor.

“Politik tutsak statüsünün tanınması lazım”

Bu sistemde tutsaklar tamamen izole ediliyor, gardiyanlar dışında kimseyle konuşamıyorlar ve 24 saat boyunca kamera ile gözetleniyorlar. Bu sistem uluslararası hukuka ve insan haklarıyla ilgili tüm uluslararası anlaşmalara aykırıdır.

Geçtiğimiz yıl gelişen ayaklanmalarla birlikte politik tutsakların sayısı da arttı. Bundan önceki süreçte de yüzlerce politik tutsağın olduğunu söyledim, ancak köylülüğün yaşadığı farklı sorunlar vardı. Bazen tutuklananlar tutsak olarak resmi anlamda kayıt altına geçmeden öldürülüyorlardı ve bazen de politik tutsak olarak adlandırılmak yerine adli tutuklu olarak geçiyorlardı.

Sempozyumda da bahsettim bundan: Önemli olan politik tutsakların, politik tutsak konumunun, statüsünün tanınmasıdır. **Elbette bu hapishanedeki durumlarını daha iyi hale getirmeye çalışıyoruz, ancak bu insanlar verdikleri mücadeleden dolayı tutuklular ve bunun da tanınması ge-**

2003 yılında, sizin ülkenizdeki F tipi sistemine benzer bir sistem oluşturuldu. Bu sistem, bu esasen tutsakları “ayrıştırmak” içindir. Bunu sözde çeteler veya mafyalar için hazırladıklarını açıkladılar.

rekir, bu çok önemli. Onlar adli suçtan alındıkları zaman yürüttükleri mücadele, faaliyetlerin meşru olduğunu, haklı olduğunu göstermemiş oluruz. Bu yüzden statülerinin tanınması önemlidir.

“Cuntanın 50. yılında kampanya başlattık”

(Hapishaneler ve tutsaklar konusunda konuşmak demek, aynı zamanda ülkedeki toplumsal muhalefeti ve egemenlerin halka dönük saldırılarını da konuşmak demektir. Dolayısıyla Maria ile sohbetimiz sırasında Brezilya’da cunta süreçleri ve toplumsal hareketliler üzerine de kısaca sohbet ettik.)

Maria: 1964 yılında Brezilya’da askeri darbe gerçekleştirildi. Bu faşist rejim yıllar boyunca iktidarda kaldı, yani Türkiye’de yaşanan şeylerin benzeri Brezilya’da da yaşandı. Bu süreçte resmi sayılara göre 354 kişi infaz edildi -infaz edilenlerin çoğu kaybedildiler, bulanamadılar.

O dönemde politik tutsakların sayısı ise 20.000’dir. Ve yine aynı dönem de 707 kişi adli suçtan, “milli güvenliği tehlikeye attığı” iddialarıyla yargılandı. 130 kişi sürgün edildi ve ülkeye girişleri yasaklandı. Bunların çoğu da zaten devrimcilerdir, silahlı mücadeleye katılmış olanlardır. Faaliyet yürütmelerinden dolayı da cunta döneminde 5.000 işçi, işlerinden çıkarıldılar.

Askeri darbenin gerçekleşmesinin üzerinden bu yıl tam 50 yıl geçmiş olacak, ancak sorun hala var ve bu nedenle bizler bir kampanya başlattık. Kampanyada somut talebimiz, cunta dönemindeki işkencecilerin cezalandırılmasıdır. Latin Amerika ülkelerinde de aynı durum yaşandı ve bu ülkelerde işkenceciler cezalarını aldılar, ancak Brezilya’da olmadı.

Bizler bu kampanyayı başlattıktan sonra devlet de bir karşı-kampanya başlattı. Devlet, bu faaliyet içinde olan, destekleyen kişiler -entelektüeller, aydınlar vb.-yani kim varsa, onları karalama ve kriminalize etmeye başladı. Hak arayan, hakkını savunan veya bu çerçevede faaliyet yürütenler de bu kampanyada hedef olarak görüldüler. Bu saldırı özellikle kırsal

alanda köylülük faaliyeti içinde yer alan, hukuksal alanda hak arayanlara ve onların avukatlarına yönelik de gerçekleştirilmektedir ve tehditler almaktadır. Aynı zamanda Rio de Janeiro gibi büyük şehirlerde de aynı durum söz konusu.

“Çocuklar için hapishane değil, islahevi var”

- Brezilya’da kadın, LGBTİ ve çocuk hapishaneleri mevcut mu?

- Brezilya’da kadınlar için özel 4 hapishane var, ama çocuklar için özel çocuk hapishanesi olarak adlandırılan resmi bir yer yok. Daha çok 18 yaşına kadar özel islahevleri gibi yerler mevcut ve buralarda çok vahşi ve barbarca bir sistem var, durumlar bu nedenle çok kötü. Özellikle son 2-3 yıldır bizler bu konuda daha aktif faaliyet yürütüyoruz.

Rio de Janeiro’da bu islah evi denilen, ama esasen hapishane olan yerde 2 çocuğun öldürülmesinden sonra, ailelerle irtibata geçip onlara destek sunduk ve onlarla birlikte katillerin ve sorumluların cezalandırılması konusunda bir kampanya yürüttük. Zaten çocuk hapishanesinde (islahevinde) özellikle yoksul kesimin çocukları kalıyor.

Resmi sayıları bilmiyorum ama Brezilya’da da, taciz ve tecavüz konusunda, aynı sistemden bahsedebiliriz. Yani Brezilya’da da kadınlar ve çocuklar tacize uğruyorlar. Çok vahşi bir sistem var.

Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu gerçekleştirildi

İstanbul: Petrol-İş Sendikası'nda uluslararası insan hakları savunucuları ve hukuçularında katılımıyla gerçekleşen ve **Partizan, ESP** ve **DHF** tarafından örgütlenen **Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu** iki günlük tartışma ve sunumların ardından sonlandı.

1. GÜN: "Baskının olduğu her yerde direnç vardır"

Sempozyumun birinci gününde; ilk oturum **Akın Birdal**'in moderatörlüğünde gerçekleştirildi. Konuşmasında Türkiye'de idamın kaldırılmasının devletin yaşam hakkına saygı duyduğu anlamına gelmediğini belirten Birdal, hapishanelerde yaşam hakkının ihlal edildiğini, geçtiğimiz yıl koşulların iyileştirilmesinin sonucu 30 kişinin yaşamını yitirdiğini ifade etti. Rojava'da şehit düşen **Serkan Tosun**'u selamlayan Birdal "İnsanlar ölmeyi bildikleri müddetçe özgürlükler yok edilemez" dedi.

Ardından İtalya'dan **Committee for a Proletarian Red Relief** adına katılan **Fululo Erboito**, Kızıl Tugaylar, Rötör hareketi, hızlı tren projesine karşı çıkan gençlerden bahsederek İtalya'daki duruma ilişkin bilgi verdi. İtalya'da da "Terörle Mücadele" Yasası'nın olduğunu belirten Erboito, bu yasanın ekonomik-politik düzene tehdit olan her şeyi içine aldığı belirtti. "Eğer bir kişi vurulursa, hepimiz vuruluruz" diyerek dayanışmanın önemini vurgulayan Erboito, hapishanelerdeki hak ihlallerine dair somut talepler üzerinden insanları örgütlemek gerektiğini, hapishaneler mücadelesinin genel mücadelenin bir parçası olduğunu ifade etti.

ATİK, ADHK, AGİF adına ortak bir açıklama yapan **Baki Selçuk** konuşmasına, dünyanın dört bir yanındaki siyasi tutsakları selamlayarak başladı. Filipinler, Peru, Hindistan'da ulusal ve siyasi mücadelelerde yüz binlerce siyasi tutsağın olduğunu belirten Selçuk, devrimci basın, kadın mücadelesinin özneleri ve çocuk tutsakların da hapishanelerdeki yerine dikkat çekti. İdam cezalarının devam ettiğini ve bu konuda Çin ve ABD'nin liste başı olduğunu belirten Selçuk, politik tutsakların savunma haklarının gasp edildiğini, ki-

tap, gazete verilmediğini, ailelerle görüşme haklarının engellendiğini ifade etti.

Ardından söz alan TKP/ML dava tutsağı **Hasan Gülbahar**, "E tiplerinden T tiplerine oralardan M tiplerine ve askeri hapishanelerden E tiplerine ve siyasi tutsaklar için yapılan F tiplerine kadar değişik hapishanelerde kaldım. Tüm bu hapishaneler belirli farklılıklara rağmen büyük ortaklıklar barındırıyor. 2004'te İnfaz Kanunu'nda infazın amacı 'pişman olmak' şeklinde yorumlandı. Tartışmalar sonucunda ise *tretman* şeklinde yorumlarken uygulamalar hala pişman olmayı dayatma şeklinde gelişti. Tecrit insanı birbirine değil, kendisine de yabancılaştırmayı hedefleyen bir sistem. Bir odaya hapis edilmeniz ve dışarı ile iletişimin kesilmesi ile sınırlı değil sadece. Her anınızın idareciler tarafından kontrol altına alındığı bir sistem olarak görülmesi gerekiyor" şeklinde deneyim aktarımında bulundu.

"Eylem umudun anasıdır" diyerek konuşmasını bitiren Gülbahar'ın ardından Açılım Hukuk Bürosu'ndan Av. **Sinan Can** söz aldı. Can, İHD'nin resmi açıklamalarına dikkat çekerek hapishanelerde 202 hasta tutsağın bulunduğunu belirtti. Hasta tutsakların tahli-

ye edilmesinin önünde demokratikleşme paketleri ile dile getirilen "tehlikeli olma" gerekçesinin en büyük engel olduğunu ifade eden Can, Adli Tıp Kurumunun işlevine de değindi. Adli Tıp Kurumu'nun bakanlığa bağlı bir kurum olduğunu ve Adalet Bakanlığı tarafından atamaların yapıldığını da ekledi.

Günün ikinci oturumunda ise, moderatörlüğü İHD İstanbul Şubesi Başkanı **Ümit Efe** yaptı. Oturumun başında, tüm hapishanelerde bulunan MLKP, MKP ve TKP/ML dava tutukluları tarafından gönderilen mesaj okundu. Mesajda, "Tecrit bir sistemdir, kendine göre yasası, uygulamaları vardır. Sadece parmaklıklar ve duvarlar değildir. 19 Aralık'tan beri devrimci tutsaklar olarak tecrit zulmüne karşı can bedeli bir direniş sürdürüyoruz. Zulme asla boyun eğmedik, eğmiyoruz. Tecrit hücreleri savaş siperlerimizdir. Elbette kazanacağız. Tecridi birlikte yeneceğiz" denildi.

Sempozyumun ikinci oturumunda ilk sözü **Brezilya İnsanlarla Dayanışma Merkezi (Cebraspo)**'dan temsilci aldı. Temsilci, emperyalizmin kârı maksimize etmek için sistemin karşısındaki herkese saldırdığını ifade ederek başladığı konuşmasında; Brezilya'da 560 bin civarı tutsak olduğunu belirtti. Toprak hakkı için mücadele eden köylülerin ve son eylemlilik sürecinde sokağa çıkan gençlerin tutuklandığını belirterek, "hükümet orduyu varoşlara göndererek insanları baskılamaya çalışıyor" dedi. Brezilya'daki hapishaneleri ve infaz rejimini anlattı ve DDR (Farklılaşmış Disiplin Rejimi) adı verilen bir sistemle insanların birbirlerinden izole edildiğini aktardı. Güney Amerika'daki Brezilya, Şili ve özellikle Peru deneyimlerinden bahsederek, 19 Haziran tarihinde gerçekleşen büyük katliamdan aktarımlarda bulundu. Peru Komünist Partisi Başkanı Gonzalo'ya yönelik tecrit koşullardan bahsederek "şunu biliyoruz ki, baskının olduğu yerde direnç de vardır. Proleter ideolojinin olduğu yerde

ise organize olmuş direniş vardır" dedi.

Daha sonra ise sözü İranlı eski tutsak Uluslararası Halkın Avukatları Birliği'nden **Muhammed Hochi** aldı. Hochi konuşmasında, böylesi bir sempozyumun İran'da örgütlenmesinin bile hayal olduğunu belirterek "Biz İran'da kâğıt üstünde bile yokuz. Politik tutsak tanımını bizde yok, olması hapishanedeyken isteğimizdi. Hapishanede açlık grevi düşünmek bile hayalimizdi" dedi. 1981-1982 yılları arasında İran'da 60 bin insanın infaz edildiğini ve öldürülen komünistlerin cenazelerinin yerlerde sürüklenerek kapı önlerine bırakıldığını aktaran Hochi, 1979'da Kürdistan'dan başlayarak 1988'e kadar 12-18 bin arası siyasi tutsağın hiçbir kayıt olmadan katledildiğini anlattı.

İran'daki infaz rejimini anlatan Hochi, sabahın 5'inden itibaren ilahi dinletilen hapishanelerde zorunlu devlet kanallarının izletildiğini ve 2-5 yıl boyunca dini kitaplar dışında kitap verilmediğini ifade etti. Kadın tutsaklara yönelik ise bir vahşet sergilendiğini belirten Hochi, "bakire kadınların cennete gideceği inancı" nedeniyle idam edilecek kadınlara önce tecavüz edildiğini anlattı.

Bir sonraki konuşmayı ise Rote Hilfe'den **Süleyman Gürcan** yaptı. Gürcan konuşmasında, Kızıl Dayanışma'nın örgüt ayrımı gözetmeden çalıştığını aktardı. Almanya'da örgütlerin yasaklanarak insanların polis denetimi altında tutulduğunu ifade ederek 129 yasaları ve örgüt yasalarının kaldırılmasını talep ettiklerini aktardı. Diğer bir konuşmacı olan **Ayşe Berktaş** ise konuşmasında, Bakırköy Kadın Hapishane'de tutuklu kaldığı süreçteki deneyimlerini aktardı. Berktaş, kadın hapishanelerinde sağlık sorunlarının had safhada olduğunu belirterek "tecrit kitabı yasaklar, bitkiyi yasaklar, sesi, sözü bir bütün yaşamı yasaklar" dedi. "Duvarlar özgürlüğü belirlemez ama sağlığı belirler" diyen Berktaş, Bakırköy'de 600 kontenjana rağmen 1300 tutsak bulunduğunu, tahliyelerden sonra 600'e düşen tutsak sayısını bahane eden idarenin aile hekimini göndererek yarı zamanlı doktor getirdiğini aktardı.

Berktaş'ın konuşmasının ardından ise kurumlar adına ortak sunum **Münevver İtemur** tarafından yapıldı. İtemur sunumunda, ülkemiz hapishanelerinde mücadele tarihinden aktarımlarda bulunarak hapishaneler tarihinin sınıflı toplumların tarihi ile paralellik taşıdığını altını çizdi. Tutsakların direniş pratikleri ile saldırıları boşa düşüren devrimcilerin, devletin *tretman* tanımlaması ile itaate zorlandığı aktarıldı. KCK davasından yeni tahliye olan TUAD başkanı **Erdal Avcı** ise söz alarak, kampüs tipi hapishanelerle tutsakların yoğun bir sömürü altında tutulduğunu ve mücadeleyi sadece politik tutsaklarla sınırlamamak gerektiğini, adli tutsakları da kapsam gerektiğini ifade etti.

Petrol-İş Sendikası'nda uluslararası insan hakları savunucuları ve hukuçularında katılımıyla gerçekleşen ve Partizan, ESP ve DHF tarafından örgütlenen Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu iki günlük tartışma ve sunumların ardından sonlandı.

2. GÜN: "Hapishaneler sorunu için uluslararası bir oluşuma ihtiyaç var!"

Moderatörlüğünü **Ayşe Berktaş**'ın yaptığı ikinci günün ilk oturumunda "Kadın, LGBTİ ve çocuk hapishaneleri" üzerine sunumlar yapıldı.

Çocuk Hapishaneleri Kapatılma Girişimi adına ilk sunumda **Av. Hasan Erdoğan** söz aldı. Erdoğan, sunuma, çocuk hapishanelerinin gündem olmasının 2011 yılında Pozantı Hapishanesi'nde çocuklara yönelik cinsel istismarın açığa çıkmasının ardından gerçekleştiğini hatırlattı. Adalet Bakanlığı'nın bu konudan rahatsız olduğunu ve çözüm adına sorunu Pozantı'nın fizibilite yapısında bularak "eğer çocuklar yüksek güvenli hapishanede olsalardı bunlar yaşanmazdı" dediğini söyleyen Erdoğan, bu yüzden de Pozantılı çocukları Sincan F Tipi Hapishane'ye sürgün gönderdiğini hatırlattı. Ülkede 3 adet çocuk hapishanesi bulunduğunu ve bu hapishanelerin hepsinin de kapasitesinin üzerinde dolu olduğunu söyleyen Erdoğan, Bakanlığın bunun gündemleşmesinin ardından 15 yeni çocuk hapishanesi "müjdelediğini" söyledi.

Erdoğan'ın ardından söz alan çeşitli aralıklarla toplam 22 yıl tutsak olan TİKB (Bolşevik) davasından yararlanan **Nevin Berktaş** ise hapishanelerdeki hak ihlalleri ve işkencelere dair bilgi verdi. Berktaş, sağlık uygulamalarına yönelik engellemelere dair **Suzan Zengin**'i örnek vererek kelepçeli muayenenin dayatılması, ringlerde uygulanan işkencelerin hasta tutsakları ölüme terk etmek olduğunu belirtti.

Kadın hapishanelerine ilişkin konuşan ESP İstanbul İl Başkanı **Çiçek Otlu** ise hapishanelerde kadınlara yönelik politikaların şekillenmesini "Her şey aslında erk sistemi. Bir erkek tutsağın hayır demesi ile bir kadın tutsağın hayır demesi bir değil onlar için. Hapishanelerde tam bir asker kafası var. Her şeyin itirazsız olması bekleniyor. En çok toplumda itaat eden kim, kadın! Onlar itaat bekliyor ama karşısında gözaltında olduğu süreden beri itiraz eden kadınlar görünce afallıyorlar" şeklinde konuştu.

Hapishanelerde kadın tutsakların son yıllardaki artışını, kadın özgürlük mücadelesinin artışı ile ilişkilendiren Otlu, hapishanelerde kadınların durumuna ilişkin başka bir noktaya daha dikkat çekti ve "Önemsediğim şeylerden bir tanesi F tipi sonrası kadın olmanın farkına varıyorsunuz. Çünkü yalnız kalıyorsunuz. Savaş ve iktidar erkekler için bir olguysa buna tavrınız net oluyor. Kendinizle hesaplaşmayı, kendinizi siyasi olarak yönetmeyi öğreniyorsunuz. Kadın dayanışmasını, kadın yoldaşlığını öğreniyorsunuz" dedi.

LGBTİ tutsakların durumuna ilişkin İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği adına söz alan **Kıvılcım Arat** ise "Mahpus olma halini, kabul ile başlar. Adınız, soyadınız vs. ile bir sıra numaranız olur. İlk kriz trans kadınlar için bu-

rada yaşanıyor. Aramayı kimin yapacağı noktasında sorun yaşanıyor. Kendi beyan ettiğin cinsiyet mi yoksa nüfus kağıdında yazana göre mi aramanın yapılması üzerinden kriz yaşanırken genelde arama nüfus kağıdı üzerinden yapılıyor ve trans kadınları erkekler arıyor" şeklinde konuştu. Arat, bir diğer hak gaspının da hastaneye muayeneye gidildiğinde, burada doktorların transfobik ve homofobik yaklaşımlarından dolayı yaşandığını belirtti.

LGBTİ tutsakların hormon ilaçlarını almak zorunda olmasına rağmen, hapishanede bunun engellendiğini belirten Arat, gardiyanların LGBTİ tutsaklara tecavüz, zorla cinsel ilişki karşılığında hormon ilacı verdiğini söyledi ve LGBTİ'lerin taleplerini sıralayarak konuşmasını bitirdi.

Son olarak Gebze'den **MKP, MLKP ve TKP/ML** davası kadın tutsaklarının gönderdiği mesaj okundu. Mesajda Gezi İsyanı ve Rojava'daki süreçte kadınların özne rolüne vurgu yapılarak etkinlik selamlandı.

İstanbul Barosu Cezaevi Komisyonu'ndan Av. **Begüm Yıldız** moderatörlüğüyle gerçekleşen ikinci oturumda ise İran, Avustralya, Hollanda, Almanya ve Türkiye'den hukukçuların katılımıyla uluslararası infaz sistemleri ve hukuk üzerine sunumlar gerçekleştirildi. İlk olarak Avustralya'dan Av. **Gill H. Boehringer** Avustralya'daki hapishanelere ilişkin, hapishanelerin özelleştirildiğini ve devletin özellikle Aborjinlere karşı kötü uygulama-

lara; bu uygulamaların globalleşme ile hükümetin neo-liberal politikalarıyla birlikte daha da kötü hale geldiğine dikkat çekti.

Boehringer "Aborjinler soykırım politikalarına maruz kalmaktadırlar. Her şey onlara yasaklanmış durumda. Yasal-hukuki anlamda hiçbir hakta sahip değiller. Aborjinler hakkında açılan davalar sıklıkla 'terör eylemlerine karışma veya yardım etme' üzerinden açılıyor" şeklinde Aborjinlere yönelik ülkedeki uygulamaları aktardı. Avustralya'nın tarihinden örnekler vererek ülkenin emperyalist çıkarlar doğrultusunda seferber olduğunu belirten Boehringer, tüm politik tut-

saklar için bu çürümüş sistemi kendi mezarına koymak gerektiğini belirtti.

Ardından İranlı Av. **Muhammed Hochi** İran'daki hukuk sistemine dair, "İran'da karmaşık bir hukuk sistemi var. Bir tarafta daha sivil bir hukuk sistemi, diğer tarafta ise şeriat hukuku var. Politik davalara İslam devrimi mahkemeleri bakıyor. Şeriat hukuku işletiliyor" şeklinde açıklama getirdi. İran'da herhangi bir eylemin Allah'a karşı gelmek sayıldığını belirten Hochi, ülkede hiçbir hakkın tanınmadığını söyledi.

Hollanda'dan söz alan Av. **Hans Langenber** ise Hollanda'daki infaz rejimine dair bilgi vererek, hapishanelerin farklı tiplerde (yarı açık, kapalı, açık) bulunduğunu, hapishanelere sevklerin ise kriminal duruma bağlı olduğunu belirtti. Langenber tecrite

pılırken, siyasiler için ayrı bir infaz rejimi tarifleniyor. İnfaz kanununun disiplin suçlarını düzenleyen bölümleri ile ceza içinde ceza çektiriliyor" dedi.

Son olarak Hollanda adına söz alan Uluslararası Halkın Avukatları Birliği'nden Av. **Dündar Gürses**, 11 Eylül ile birlikte AB konseyinin terör yasalarını düzenlediğini belirterek, anti-terör yasasından bahsederek terörist tanımının "halka korku hissettirmek, devlete zarar vermek" şeklinde belirtildiğine dikkat çekti.

Somut önerilerin tartışıldığı, **Ke-mal Rüya**'nın moderatörlüğünde yapılan 3. bölümde, **ADHK**, Türkiye'deki hapishaneler tarihinin yaygın mücadelerle geçtiğini belirtirken, bu mücadelenin içinde olacaklarını ifade etti. **ATİK** adına konuşma yapan **Süleyman Gürcan** ise uluslararası ve ulusal çapta bir mücadele birliğinin oluşması gerektiğinin önemine değinerek sadece sorunları tartışmak yerine çözüm de üretmenin gerekliliğinden bahsetti. **Partizan** ise, hapishaneler sorununun tek tek ülkelerle ilgili bir sorun olmadığını, tüm ülke devrimcilerini ilgilendiren mücadelenin ana eksenlerinden biri olduğunu vurguladı. Uluslararası koordinasyon gibi bir örgütlenmeye gidilmesiyle tek tek ülkelerde yaşanan politik saldırıların gündemleştirilmesinin önemli olduğunu belirtti.

AGİF adına yapılan konuşmada, uluslararası bir ağ oluşturulmasının önemine değinilerek tutsakların sahiplenilmesi gerektiği vurgulandı. **DHF** adına açıklama yapan **Ülker Sarı** konuşmasında, koşulların dünyadan bugüne farklı bir noktada durmadığını, iktidarların sadece biçimsel değişikliklerle baskı araçlarını kullandığını belirtti ve enternasyonal dayanışmanın önemine dikkat çekti.

ÖTSP'den **Münevver İtemur**, tutsaklara ilişkin eş zamanlı eylemler, güçlü bir internet sitesi, baskı mekanizmalarına karşı mektup, faks, e-mail gibi yöntemlerin kullanılabilceğini vurgulayarak pratik adımların önemli olduğunu ifade etti. Sempozyum politik tutsakların özgürlüğü için uluslararası güç birliğinin önemine dair açıklamalarla son buldu.

Haftalık Özgür Gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik | @umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

AYAĞA KALK

Meydan vermiyoruz! Meydan okuyoruz!

H. Merkezi: 1 Mayıs çalışmalarımız hız kesmeden devam ediyor. Yapılan çalışmaların bir kısmını paylaşıyoruz:

İSTANBUL

* **Altınşehir;** Kahvaltı etkinliğiyle başlanan 1 Mayıs kitle çalışması; Şahintepe, Altınşehir Merkez, Bayramtepe ve Filistin Mahallelerine yapılan yoğun afişleme çalışması ile 20 Nisan günü de sürdü,

* **İstiklal Caddesi:** YDG ve Partizan 23 Nisan günü ortak stant açtık. Kalabalık bir biçimde örgütlediğimiz çalışmada stantta kitleyle sohbet ettik. Çalışmamız boyunca YDG'nin hazırlanmış olduğu Berkin posterini özellikle çocuklar tarafından oldukça ilgiyle karşılandı. Çocuklarla yaptığımız sohbetler sırasında en sık kurulan cümle "Berkin abiyi kim tanımaz ki" oldu.

* **Kartal:** Hafta başından itibaren hemen her gün açtığımız stant çalışmamızı yağmurlu hava şartlarına rağmen **24 Nisan** günü de yaparak 1 Mayıs bildirimleri dağıtıldı. Ayrıca bölgedeki kafeleri, parkları gezen YDG'liler bildiri dağıtımını ve gazete satışı yaptı. **20 Nisan** günü ise 1 Mayıs'a çağrı için İçmeler Köprüsü, Bingöl Mahallesi ve Aydınli fabrika yol güzergâhı, Tuzla-Aydınli, Konash ile Pendik-Esenyalı'da afişlerimizi yapıştırıp yazılımlar yaptık.

* **Bakırköy:** 25 Nisan günü Özgürlük Meydanı'nda YDG olarak açılan stantta bildiri dağıtımını yaptık. **Berkin Elvan**'ın ailesine gönderilmek üzere "Berkin için bir cümle" diyerek açtığımız deftere halkın ilgisi yoğundu.

* **Kadıköy:** 20 Nisan günü Kadıköy Çarşı'da Partizan standı açtık. Özellikle

komünist önder İbrahim Kaypakaya'nın "Bütün Eserleri" ve "Kürtçe-Türkçe Seçme Yazıları" çok ilgi gördü.

* **Sarıgazi:** Yenidoğan'da kitlesele ve yoğun bir şekilde afiş ve şablonlarımızı yaptık. 20 Nisan günü toplu bir şekilde Demokrasi Caddesi'nde çalışma yürüttük. Daha önce hiç gitmediğimiz İnönü ve Kemal Türkler Mahallesi'nde çalışma sırasında insanların daha ilgili olduğunu gördük. Aşlında devamlı Demokrasi Caddesi'nde kalmanın faaliyet alanımızı daralttığını fark ettik.

ANKARA

Ankara 1 Mayıs'ı için Kızılay-Sıhhiye ayrışmasında, Partizan okurları Kızılay'da olunması gerektiğini ve bunun önemini çalışmalarda öne çıkarıyor. Kızılay ve Tuzluçayır'da stantlar açılarak 1 Mayıs bildirimleri ile Özgür Gelecek Gazetesi halka ulaştırılıyor. Stant çalışmalarının yanında "Ayağa Kalk" şiarlı pankartlar Tuzluçayır Mahallesi'nin farklı bölgelerine asıldı.

Ayrıca birçok yere YDG, Partizan imzalı yazılımlar yapıldı. Şirintepe Mahallesi'nde de 1 Mayıs çalışması yürütüldü. Ayrıca General Zeki Doğan, Mutlu (18 Mayıs Mahallesi), Kutlu Mahalleleri ile

İstanbul/Kartal

Nato Yolu Caddesi üzerinde Partizan imzalı 1 Mayıs'la ilgili ve İbrahim Kaypakaya'yı anan afişler asıldı.

İZMİR

Haftalık çalışmayı bir toplantı ile organize ettik. Ege Üniversitesi'nde yapılacak çalışmaların yanı sıra merkezi yerlere afişleme yapıldı. Aynı zamanda İzmir Fuar Kapısı önünde stand açarak bildiri dağıtımını yaptık. Sabah saatlerinde Narlıdere'de merkezi bir yere stant açtık. Ayrıca Partizan olarak Sümerbank önünden alana yaptığımız yürüyüşümüzün güzergâhını değiştirerek Basmane'den yürüme kararı aldık.

Liseli YDG'liler olarak, Menemen'deki çalışmalara dahil olurken, 23 Nisan günü, Karşıyaka Metro, Karşıyaka Çarşısı

Mersin/Tarsus

İskele, Alaybey ve Sahil taraflarına afiş ve stikerlerimizi yapıştırdık. Aynı zamanda örgütlemiş olduğumuz kahvaltı ve piknik etkinlikleriyle geniş kitlelerle ilişkiye geçiyoruz.

* **Ege Üniversitesi:** Ege Üniversitesi 1 Mayıs çalışmaları kapsamında 23 Nisan günü YDG standı açıldı. Üniversitenin birçok yeri afiş ve "Kadınlar Sokağı, 1 Mayıs'ta Alanlara! YDG'li Kadınlar" ve çok sayıda YDG yazılımlarıyla donatıldı. Çalışma sırasında faşistler tarafından 24 Nisan günü saldırıya uğradık. Devrimci öğrencilerin desteğiyle birlikte faşistler alandan uzaklaştırıldı.

* **Menemen:** 24 Nisan günü polis lojmanlarının yakınlarındaki duraklara yaptığımız afiş ve sticker çalışmalarına

Viva Göztepe taraftar grubu üyeleri de katıldı.

MERSİN

23 Nisan günü Tarsus'ta 1 Mayıs'a çağrı yapıldı. Şahin, Musalla, Bahçe ve Duatepe Mahallelerinde afiş, stiker çalışmaları yapıldı. 27 Nisan Pazar günü 1 Mayıs'ın anlam ve önemi tartışıldı ve sin-evizyon gösterimi yapıldı.

BURSA

21 Nisan günü Teleferik'te, 22 Nisan günü de Teleferik, Işıklar, Namazgah ve Heykel merkezî yerlere afişleme çalışması yaptık.

KOCAELİ

Derince ilçesindeki Yenikent'te ve Körfez ilçesinin Esentepe mahallerinde duvarlara afişlerimizi astık ve sprey boyalarımızla kalıplarımızı yaptık. 21-22 ve 23'ünde yaptığımız çalışmalarda belli noktalara gazete dağıtımını yaparak eski ilişkilerimizi yeniden bulduk.

DERSİM

22 Nisan günü Dersim Mazgirt merkezde afişleme çalışması yapıldı ses aracı ile ilçe merkezinde sesli ajitasyon çalışması yürüttük. 23 Nisan günü ise Mazgirt'e bağlı köylerde ve Akpazar beldesinde afiş çalışmaları gerçekleştirdik ve ses aracı ile köyleri gezdik.

AMED

27 Nisan çevremizdeki kişileri de dâhil ederek Newroz alanında piknik yaptık. Gerçekleştirdiğimiz piknik halaylarıyla ve söylediğimiz devrim marşlarıyla coşkulu bir biçimde devam etti.

ERZİNCAN

Çağlayan beldesinde afişlerimizi astık sık sık sesli ajitasyonlar çekildi. Afiş çalışmalarının bitmesine yakın jandarma okurlarımızı gözaltına almak istedi ancak bizim ve halkımızın tepkisiyle bu hukuksuzluktan vazgeçmek zorunda kaldı. Ulular Beldesi'nin çeşitli mahallelerinde çalışma yürüttük.

ESKİŞEHİR

Eskişehir YDG olarak Anadolu Üniversitesinde her gün stant açarak öğrenci arkadaşlarımızı alanlara çağırmaya devam etmekteyiz.

ANTAKYA

25 Nisan Cuma günü Samandağ merkezde afişlerimizi yaptık, sonra yerelin özgün bildirimlerini köylerde ve Samandağ merkezde dağıttık ve Armutlu mahallesinde afiş çalışması yaptık.

İzmir/Menemen

